

Dziennik Urzędowy

L 151

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

16 czerwca 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 499/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1174/2005 na przywóz ręcznych wózków paletowych i ich zasadniczych części pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Tajlandii, niezależnie od tego, czy zgłaszanego jako pochodzący z Tajlandii, czy też nie 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 500/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1212/2000 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywozy niektórych zamknięć włazów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej 6
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 501/2009 z dnia 15 czerwca 2009 r. wykonujące art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylające decyzję 2009/62/WE 14
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 502/2009 z dnia 15 czerwca 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 17
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 503/2009 z dnia 15 czerwca 2009 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 czerwca 2009 r. 19
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 504/2009 z dnia 15 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 546/2003 w sprawie niektórych notyfikacji dotyczących stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 2771/75, (EWG) nr 2777/75 i (EWG) nr 2783/75 w sektorach jaj i mięsa drobiowego 22

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 505/2009 z dnia 15 czerwca 2009 r. dostosowujące ilości zobowiązań dostawy cukru trzcinowego przewidzianego do przywozu w ramach protokołu AKP oraz umowy z Indiami na okres dostaw 2008/2009 oraz okres dostaw rozpoczynający się dnia 1 lipca 2009 r.	23
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 506/2009 z dnia 15 czerwca 2009 r. rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę (Olej rydzowy (GTS))	26
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 507/2009 z dnia 15 czerwca 2009 r. rejestrujące nazwę w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Abbacchio Romano (ChOG))	27
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 508/2009 z dnia 15 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 543/2008 wprowadzające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do mięsa drobiowego	28

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada i Komisja

2009/463/WE, Euratom:

- ★ Decyzja Rady i Komisji z dnia 18 maja 2009 r. w sprawie stanowiska Wspólnoty dotyczącego decyzji Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia UE – Albania przyjmującej jej regulamin wewnętrzny, w tym regulamin wewnętrzny Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia .....

31

Komisja

2009/464/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 15 czerwca 2009 r. uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia fluopyramu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 4437) ⁽¹⁾ ..

37

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) nr 499/2009

z dnia 11 czerwca 2009 r.

rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1174/2005 na przywóz ręcznych wózków paletowych i ich zasadniczych części pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Tajlandii, niezależnie od tego, czy zgłaszany jako pochodzący z Tajlandii, czy też nie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1174/2005⁽²⁾ (rozporządzenie w sprawie cel pierwotnych) Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz ręcznych wózków paletowych i ich zasadniczych części („RWP” lub „produkt objęty postępowaniem”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).
- (2) W rozporządzeniu (WE) nr 684/2008⁽³⁾ Rada wyjaśniła zakres produktu na potrzeby pierwotnego dochodzenia.

2. Wszczęcie z urzędu

- (3) W następstwie pierwotnego dochodzenia Komisja stwierdziła na podstawie posiadanych dowodów obejście środków antydumpingowych, wprowadzonych względem

przywozu RWP pochodzących z ChRL, poprzez działalność montażową dotyczącą RWP w Tajlandii („produkt objęty dochodzeniem”).

- (4) Z dowodów *prima facie* posiadanych przez Komisję wynikają następujące fakty:

— istotna zmiana w strukturze handlu obejmującego wywóz z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii do Wspólnoty, która nastąpiła po wprowadzeniu środków względem produktu objętego postępowaniem, przy czym nie stwierdzono innej racjonalnej przyczyny lub uzasadnienia tej zmiany niż nałożone cło,

— ta zmiana w strukturze handlu została najwyraźniej spowodowana przez działalność montażową dotyczącą RWP w Tajlandii,

— skutki naprawcze obowiązujących środków antydumpingowych wprowadzonych względem produktu objętego postępowaniem są osłabiane zarówno w odniesieniu do ilości, jak i ceny; znaczna wielkość przywozu RWP z Tajlandii zastąpiła przywóz produktu objętego postępowaniem. Dodatkowo istniały wystarczające dowody na to, że to zwiększenie przywozu dokonywane jest po cenach znacznie niższych od ceny niewyrządzającej szkody ustalonej w dochodzeniu, które doprowadziło do wprowadzenia obowiązujących środków,

— istnieją dowody dumpingu cen RWP w odniesieniu do normalnej wartości ustalonej wcześniej dla produktu objętego postępowaniem.

- (5) Ustaliwszy, po skonsultowaniu się z Komitetem Doradczym, że istniały wystarczające dowody *prima facie* umożliwiające wszczęcie dochodzenia zgodnie z art. 13

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 189 z 21.7.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 192 z 19.7.2008, s. 1.

rozporządzenia podstawowego, Komisja wszczęła dochodzenie z urzędu rozporządzeniem Komisji (WE) nr 923/2008⁽¹⁾ („rozporządzenie wszczynające”) w celu ustalenia, czy miało miejsce obejście obowiązujących środków antydumpingowych. Zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, rozporządzeniem wszczynającym Komisja nakazała również organom celnym rejestrowanie od dnia 21 września 2008 r. przywozu RWP wysyłanych z Tajlandii, niezależnie od tego, czy zostały one zgłoszone jako pochodzące z Tajlandii, czy też nie.

3. Dochodzenie

- (6) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu dochodzenia władze ChRL i Tajlandii, producentów/eksporterów w ChRL i w Tajlandii oraz zainteresowanych importerów wspólnotowych i przedstawicieli przemysłu wspólnotowego. Komisja rozesłała kwestionariusze do znanych jej producentów/eksporterów w ChRL i w Tajlandii, do importerów wspólnotowych znanych jej z pierwotnego dochodzenia oraz do innych zainteresowanych stron, które zgłosiły się w terminie określonym w art. 3 rozporządzenia wszczynającego. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia swojego stanowiska na piśmie i złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w rozporządzeniu wszczynającym. Wszystkie strony poinformowano, że brak współpracy może spowodować zastosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego oraz dokonanie ustaleń na podstawie dostępnych faktów.
- (7) Nie otrzymano żadnych odpowiedzi na kwestionariusze od eksporterów/producentów z Tajlandii. Komisja nie otrzymała również żadnych uwag ze strony władz tajlandzkich. Jedno przedsiębiorstwo eksportujące/produktujące RWP, które, zgodnie z informacjami posiadanymi przez Komisję w chwili wszczęcia dochodzenia, dokonywało wywozu RWP do Wspólnoty między 2005 r. a okresem objętym dochodzeniem (określonym w motywie 10) oraz które prowadziło prace montażowe dotyczące RWP w Tajlandii, poinformowało Komisję o zakończeniu działalności w kwietniu 2008.
- (8) Jeden eksporter z Chin udzielił odpowiedzi na kwestionariusz, zgłaszając sprzedaż eksportową do Wspólnoty oraz niewielki wywóz produktu objętego postępowaniem do Tajlandii. Nie otrzymano żadnych uwag od władz chińskich.
- (9) Otrzymano natomiast odpowiedzi na kwestionariusz od dziewięciu importerów wspólnotowych, którzy zgłosili dokonywany przywóz z Chin i z Tajlandii. Ich odpowiedzi wskazują na wzrost przywozu z Tajlandii oraz na nagły spadek przywozu z ChRL w roku 2006, a więc w roku po wejściu w życie ostatecznych ceł antydumpingowych. W następnych latach przywóz z ChRL wzrósł ponownie, podczas gdy przywóz z Tajlandii obniżył się nieznacznie, pozostając jednak na poziomie znacznie wyższym od poziomu odnotowanego w 2005 r.

4. Okres objęty dochodzeniem

- (10) Dochodzenie objęło okres od dnia 1 września 2007 r. do dnia 31 sierpnia 2008 r. („OOD”). W celu zbadania domniemyanych zmian w strukturze handlu i innych aspektów sytuacji określonych w art. 13 rozporządzenia podstawowego zgromadzono dane z okresu od 2005 r. do końca OD.

B. WYNIKI DOCHODZENIA

1. Uwagi ogólne/stożenie współpracy/zastosowane metody

- (11) Jak wspomniano w motywie 7, stwierdzono brak współpracy w trakcie dochodzenia ze strony producentów/eksporterów z Tajlandii, którzy nie udzielili niezbędnych informacji. Komisja nie była więc w stanie ustalić charakteru przywozu towarów wysyłanych z Tajlandii bezpośrednio u jego źródła. W rezultacie ustalenia dotyczące RWP wysyłanych z Tajlandii do Wspólnoty musiały zostać oparte na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Należy tu wspomnieć, że ani informacje otrzymane od ChRL, ani od importerów wspólnotowych nie pozwoliły Komisji na ustalenie charakteru tego przywozu.
- (12) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ustalenie ewentualnego obejścia ceł nastąpiło poprzez zbadanie następujących kwestii: czy zaszła zmiana w strukturze handlu pomiędzy krajami trzecimi a Wspólnotą, czy zmiana ta wyniknęła z praktyki, procesu lub prac, w odniesieniu do których nie ma racjonalnej przyczyny lub ekonomicznego uzasadnienia innego niż nałożone cła, czy istniały dowody wyrządzenia szkody lub podważania skutków naprawczych cła zarówno w odniesieniu do cen, jak i do ilości produktu podobnego oraz czy istniały dowody dumpingu w odniesieniu do wartości normalnej uprzednio ustalonej w odniesieniu do produktu podobnego, w razie potrzeby zgodnie z przepisami art. 2 rozporządzenia podstawowego.

2. Produkt objęty postępowaniem oraz produkt podobny

- (13) Produktem objętym postępowaniem są ręczne wózki paletowe i ich zasadnicze części, tzn. podwozia i mechanizmy hydrauliczne („RWP”) objęte kodem CN ex 8427 90 00 i ex 8431 20 00, pochodzące z ChRL. RWP oznaczają wózki kołowe wyposażone w podnośnik widłowy, służące do transportu palet, pchane, ciągnięte i sterowane ręcznie przez pieszego operatora za pomocą przegubowego dyszla, przystosowane do gładkich, płaskich i twardych nawierzchni. RWP są przeznaczone wyłącznie do podnoszenia ładunku, poprzez pompowanie dyszlem na wysokość wystarczającą do jego przewożenia; nie mają one żadnych dodatkowych funkcji, jak na przykład (i) przenoszenie i podnoszenie ładunku w celu umieszczenia na wysokości lub wspomaganie prac magazynowych (wózki paletowe wysokiego składowania); (ii) ustawianie palet jedna na drugiej (wózki podnośnikowe); (iii) podnoszenie ładunku na wysokość roboczą (wózki krzyżakowe); czy też (iv) podnoszenie i ważenie ładunku (wózki z wagą).

⁽¹⁾ Dz.U. L 252 z 20.9.2008, s. 3.

- (14) Produktem objętym dochodzeniem są ręczne wózki paletowe (o takiej samej definicji, co produkt objęty postępowaniem) i ich zasadnicze części, tzn. podwozia i mechanizmy hydrauliczne wysyłane z Tajlandii („produkt objęty dochodzeniem”), niezależnie od tego, czy zgłaszane jako pochodzące z Tajlandii, czy też nie, objęte zasadniczo tym samym kodem CN, co produkt objęty postępowaniem.
- (15) Na podstawie dostępnych informacji stwierdzono, że RWP wywożone do Wspólnoty z ChRL oraz te wysyłane do Wspólnoty z Tajlandii mają te same podstawowe cechy fizyczne i zastosowanie. Należy je zatem uznać za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. Zmiana w strukturze handlu między krajami trzecimi i Wspólnotą

- (16) Ze względu na brak jakiegokolwiek współpracy ze strony przedsiębiorstw tajlandzkich, wielkość i wartość przywozu do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem zostały ustalone na podstawie dostępnych faktów, którymi są w tym przypadku dane statystyczne zgromadzone przez państwa członkowskie i zestawione przez Komisję na mocy art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, jak również dane Eurostatu. Jeżeli chodzi o dane zawarte w odpowiedziach przesłanych przez importerów wspólnotowych, w dochodzeniu ustalono, że wysokość przywozu z Tajlandii zgłoszona przez importerów wspólnotowych stanowi nieznaczną część całkowitej wysokości wywozu RWP z Tajlandii w OD, tzn. mniej niż 5 %. W związku z powyższym uznano, że dane statystyczne w posiadaniu Komisji przedstawiają dokładniejszy obraz sytuacji dotyczącej wysokości i wartości wywozu z Tajlandii niż ograniczone w swoim zakresie informacje udzielone przez importerów wspólnotowych.
- (17) W następstwie wprowadzenia środków antydumpingowych przywóz RWP z Tajlandii wzrósł z 7 458 sztuk w 2005 r. do 64 706 sztuk w roku 2007, po czym obniżył się do 42 056 sztuk w OD.
- (18) Przywóz RWP z Chin do WE wzrósł z 240 639 sztuk w 2005 r. do 538 271 w roku 2007 oraz do 584 786 w OD. Zgodnie z dostępnymi informacjami wzrost ten wynika głównie ze zwiększonego wywozu dokonywanego przez chińskiego producenta eksportującego, na którego nałożono najniższą stawkę cła antydumpingowego. Istotnie, wywóz z Chin pochodzący od tego konkretnego producenta miał w ujęciu procentowym największy udział we wzroście przywozu RWP z Chin do WE między rokiem 2005 i końcem OD.
- (19) Biorąc pod uwagę powyższe fakty, stwierdza się zmianę w strukturze handlu między WE, ChRL i Tajlandią. Przywóz z ChRL nadal wzrastał, jednak fakt ten przypisać można bezpośrednio wywozowi dokonywanemu przez jednego z chińskich producentów eksportujących, który współpracował z Komisją podczas pierwotnego dochodzenia i na którego nałożoną najniższą stawkę cła antydumpingowego. Z drugiej strony przywóz z Tajlandii wzrósł o 868 % między 2005 i 2007 r.

i ustabilizował się w OD, przy czym jego wysokość w tym okresie wskazywała na wzrost o 564 % w stosunku do roku 2005.

- (20) Podsumowując, mimo że ustalona struktura handlu wykazuje stały poziom wywozu z ChRL, zauważa się także wyraźny wzrost wywozu z Tajlandii. Utrzymujący się przywóz z ChRL lub ciągły jego wzrost, chociaż na znacznie niższym poziomie między rokiem 2007 a OD od tego ustalonego podczas pierwotnego dochodzenia, można wyjaśnić, stwierdzając, że przeważająca część wywozu pochodzi od chińskiego przedsiębiorstwa, na które nałożono najniższą stawkę cła antydumpingowego. Struktura handlu w odniesieniu do Tajlandii może być natomiast zobrazowana wyłącznie jako wynik działań, których celem jest obejście środków antydumpingowych.

4. Niewystarczająca racjonalna przyczyna i ekonomiczne uzasadnienie

- (21) Wzrost przywozu do Wspólnoty z Tajlandii rozpoczął się w okresie, w którym Wspólnota przeprowadziła pierwotne dochodzenie. Należy pamiętać, że władze Tajlandii oraz potencjalni producenci/eksporterzy w tym państwie zostali poinformowani o toczącym się dochodzeniu. Nie otrzymano jednak żadnych informacji, które mogłyby wytłumaczyć ten znaczny wzrost; żadne z przedsiębiorstw tajlandzkich nie współpracowało w ramach dochodzenia, przedkładając wymagane odpowiedzi na kwestionariusz. Należy w tym miejscu podkreślić, że, jak wspomniano w motywie 7, w momencie wszczęcia dochodzenia Komisja posiadała informacje, na podstawie których można przypuszczać, że w Tajlandii prowadzona jest intensywne działalność montażowa dotycząca RWP. Z drugiej strony, nie otrzymano żadnych dowodów potwierdzających rzeczywistą produkcję RWP na terenie Tajlandii. Na podstawie dostępnych informacji stwierdzono zatem, że wobec braku innej racjonalnej przyczyny lub ekonomicznego uzasadnienia w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zmiana struktury handlu spowodowana jest nałożeniem ceł antydumpingowych na RWP pochodzące z ChRL.

5. Podważenie skutków naprawczych cła antydumpingowego (art. 13 ust. 1)

- (22) W wyniku dochodzenia ustalono, że przywóz z Tajlandii osłabił skutki naprawcze cła zarówno w zakresie ilości, jak i cen.
- (23) Należy pamiętać, że zmiana w przepływach handlowych przyjęła formę nadzwyczajnego wzrostu przywozu z Tajlandii. Wzrost ten podważył przede wszystkim skutki naprawcze środków antydumpingowych odnośnie do ilości przywożonych na rynek wspólnotowy. Gdyby bowiem przywóz do Wspólnoty pochodził z ChRL, a nie z Tajlandii, przywożona ilość byłaby prawdopodobnie o wiele mniejsza od tej przywożonej z Tajlandii, z uwagi na fakt, że należałoby zapłacić od tego przywozu cło antydumpingowe w wysokości od 7,6 % do 46,7 %.

- (24) Jeśli chodzi natomiast o ceny produktu objętego postępowaniem wysyłanego z Tajlandii, wobec braku współpracy niezbędne było odniesienie się do danych Eurostatu (potwierdzonych przez dane, o których mowa w art.14 ust.6 rozporządzenia podstawowego) będących najlepszym z dostępnych dowodów. Informacje przedłożone przez importerów wspólnotowych nie zostały uznane za wystarczająco wiarygodne z powodów wymienionych w motywie 16. Ustalono zatem, że w OD średnia cena importowa produktów wywożonych z Tajlandii do Wspólnoty była zdecydowanie poniżej poziomu usuwającego szkodę w odniesieniu do cen wspólnotowych ustalonego podczas pierwotnego dochodzenia. Stwierdzono konkretnie, że średnia cena importowa produktów wywożonych z Tajlandii do Wspólnoty była niższa o 48,9 % od poziomu usuwającego szkodę w odniesieniu do cen wspólnotowych ustalonego podczas pierwotnego dochodzenia. W rezultacie skutki naprawcze nałożonych ceł są osłabione w zakresie cen.
- (25) Na tej podstawie stwierdzono, że przywóz produktu objętego postępowaniem z Tajlandii osłabia skutki naprawcze cła zarówno pod względem ilościowym, jak i cenowym.

6. Kryterium dumpingu (art. 13 ust. 1)

- (26) Jak wyjaśniono w motywach 7 i 16, mając na uwadze brak współpracy, w celu ustalenia, czy istnieją dowody potwierdzające istnienie dumpingu w odniesieniu do wywozu produktu objętego postępowaniem z Tajlandii do Wspólnoty w OD, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego do ustalenia cen eksportowych do WE wykorzystano dane Eurostatu na poziomie CN.
- (27) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ceny eksportowe porównano z poprzednio ustaloną wartością normalną, w tym przypadku z wartością normalną ustaloną w pierwotnym dochodzeniu.
- (28) Wobec braku współpracy i na mocy art. 18 rozporządzenia podstawowego, dla celów porównania ceny eksportowej i wartości normalnej, uznano za stosowne założenie, że asortyment towarów analizowanych podczas tego dochodzenia był taki sam jak w pierwotnym dochodzeniu.
- (29) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i art. 2 ust. 12 rozporządzenia podstawowego porównanie średniej ważonej wartości normalnej ustalonej w pierwotnym dochodzeniu oraz średniej ważonej cen eksportowych w OD niniejszego dochodzenia, potwierdzone przez dane Eurostatu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem, wykazało istnienie znaczącego dumpingu w wysokości 22,5 %.
- (30) Biorąc pod uwagę margines dumpingu oraz brak dowodów wskazujących na znaczną zmianę w asortymencie wywożonych towarów, stwierdza się istnienie dumpingu w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej w pierwotnym dochodzeniu.

C. ŚRODKI

- (31) W związku z powyższymi ustaleniami stwierdza się, że miało miejsce obejście środków w rozumieniu art. 13

ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 13 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego obowiązujące środki antidumpingowe mające zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL powinny zostać rozszerzone na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Tajlandii, niezależnie od tego, czy zostały one zgłoszone jako pochodzące z Tajlandii, czy też nie.

- (32) Środek, który należy rozszerzyć, jest środkiem ustanowionym w art. 1 ust. 2 rozporządzenia w sprawie ceł pierwotnych w odniesieniu do „wszystkich innych przedsiębiorstw”. Co za tym idzie, dla celów niniejszego rozporządzenia stawkę cła antidumpingowego mającą zastosowanie do ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocleniem ustala się w wysokości 46,7 %.
- (33) Zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, które stanowi, że rozszerzone środki mogą mieć zastosowanie do przywozu wprowadzanego na terytorium Wspólnoty na mocy rejestracji zarządzanej w rozporządzeniu wszczynającym, należy pobrać cła od zarejestrowanego przywozu tych zarejestrowanych RWP wysyłanych z Tajlandii.

D. WNIOSKI O WYŁĄCZENIE

- (34) Należy pamiętać, że podczas niniejszego dochodzenia Komisja nie zidentyfikowała żadnego eksportera/producenta RWP w Tajlandii dokonującego wywozu do Wspólnoty; żaden producent/eksporter z Tajlandii nie zgłosił się do Komisji w celu podjęcia współpracy podczas dochodzenia. Bez względu na powyższą uwagę, eksporterzy/producenty z Tajlandii zainteresowani sprawą i rozważający złożenie wniosku o zwolnienie z rozszerzonego cła antidumpingowego na mocy art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego są zobowiązani do wypełnienia kwestionariusza w celu umożliwienia Komisji ustalenia, czy zwolnienie może być uzasadnione. Tego rodzaju zwolnienie może zostać udzielone po dokonaniu oceny, między innymi, sytuacji rynkowej produktu objętego postępowaniem, mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych, zakupów i sprzedaży oraz prawdopodobieństwa stosowania praktyk, w odniesieniu do których nie ma wystarczającej racjonalnej przyczyny ani ekonomicznego uzasadnienia, a także dowodów na istnienie dumpingu. Komisja przeprowadzi również wizytę weryfikacyjną na miejscu produkcji. Wniosek należy skierować do Komisji niezwłocznie, wraz ze wszelkimi odpowiednimi informacjami, zwłaszcza wszelkimi zmianami w działaniach przedsiębiorstwa związanymi z produkcją i sprzedażą.

E. UJAWNIECIE

- (35) Zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których Rada zamierzała rozszerzyć obowiązujące ostateczne cło antidumpingowe oraz otrzymały możliwość wyrażenia swoich uwag i złożenia wyjaśnień. Nie otrzymano żadnych uwag mogących zmienić powyższe wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe stosowane wobec „wszystkich innych przedsiębiorstw” nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1174/2005 na przywóz ręcznych wózków paletowych i ich zasadniczych części, tzn. podwozi i mechanizmów hydraulicznych określonych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1174/2005, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 684/2008, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, zostaje niniejszym rozszerzone na ręczne wózki paletowe i ich zasadnicze części, tzn. podwozia i mechanizmy hydrauliczne, określone w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1174/2005, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 684/2008, objęte kodem CN ex 8427 90 00 i ex 8431 20 00 (kody TARIC 8427 90 00 11 i 8431 20 00 11), wysyłane z Tajlandii, niezależnie od tego, czy zgłoszone jako pochodzące z Tajlandii, czy też nie.

2. Cło rozszerzone na mocy ust. 1 jest pobierane od przywozu zarejestrowanego zgodnie z art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 923/2008 oraz art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 384/96.

3. Zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące cel.

Artykuł 2

1. Wnioski o zwolnienie z rozszerzonego cła na mocy art. 1 muszą być sporządzone na piśmie, w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej, oraz podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania wnioskodawcy. Wnioski należy przesyłać na adres:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N105 04/090
1040 Brussels
BELGIUM
Faks +32 22956505

2. Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 384/96 Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, może w drodze decyzji zezwolić na zwolnienie z cła rozszerzonego na mocy art. 1 przywozu, który jest dokonywany w sposób niestanowiący obejścia środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem (WE) nr 1174/2005.

Artykuł 3

Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestania rejestracji przywozów, ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 923/2008.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 11 czerwca 2009 r.

W imieniu Rady
G. SLAMEČKA
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 500/2009**z dnia 11 czerwca 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1212/200 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywozy niektórych zamknięć włazów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1212/2005⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych zamknięć włazów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) („rozporządzenie w sprawie środków ostatecznych”). Indywidualne stawki cła wynosiły od 0 % do 37,9 %, a cło rezydualne określono na poziomie 47,8 %. Oferta wspólnego zobowiązania złożona przez szereg przedsiębiorstw wraz z chińską Izbą Gospodarczą ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych (CCCME) została zaakceptowana decyzją Komisji 2006/109/WE⁽³⁾ i rozporządzeniem Rady (WE) nr 268/2006⁽⁴⁾. W związku z wnioskami kilku nowych producentów eksportujących rozporządzenie w sprawie środków ostatecznych było kilkakrotnie zmieniane – ostatnio w kwietniu 2009 r.⁽⁵⁾

B. WSZCZĘCIE DOCHODZENIA I PROCEDURY PRZEGLĄDOWEJ

- (2) Dnia 8 listopada 2007 r. Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez przedsiębiorstwo Eurofonte („wnioskodawca”), występujące w imieniu dziewięciu producentów europejskich. Wnioskodawca twierdził, że zakres obowiązywania środka ustanowionego w rozporządzeniu w sprawie środków ostatecznych nie był jasno określony. Wnioskodawca twierdził, że zakres produktu powinien zostać wyjaśniony w odniesieniu do zamknięć włazów z żeliwa sferoidalnego, a w szczególności należy

wyjaśnić, czy ten rodzaj zamknięć włazów powinien mieścić się w zakresie definicji produktu objętego postępowaniem.

- (3) Ustaliwszy, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, oraz po konsultacjach z Komitetem Doradczym Komisja ogłosiła w zawiadomieniu („zawiadomienie o wszczęciu przeglądu”) opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁶⁾ wszczęcie dochodzenia zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Dochodzenie było ograniczone w zakresie do definicji produktu objętego obowiązującymi środkami.

- (4) Komisja powiadomiła znanych sobie producentów wspólnotowych, importerów i użytkowników, przedstawicieli kraju eksportującego oraz wszystkich znanych eksporterów w ChRL o wszczęciu przeglądu. Komisja zażądała informacji od wszystkich wyżej wymienionych stron oraz od tych stron, które zgłosiły się w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Komisja umożliwiła również zainteresowanym stronom przedstawienie swoich stanowisk na piśmie oraz wystąpienie z wnioskiem o przesłuchanie.

- (5) 15 producentów wspólnotowych, dziewięciu importerów we Wspólnocie niepowiązanych z chińskimi producentami eksportującymi, jeden użytkownik wspólnotowy i 17 chińskich producentów eksportujących przedłożyło odpowiedzi na kwestionariusz.

- (6) Sześć zainteresowanych stron – wnioskodawca, jeden producent wspólnotowy oraz czterech importerów – złożyło odpowiedni wniosek i zostało przesłuchanych.

C. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (7) Produktem objętym postępowaniem, zgodnie z art. 1 rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych, są zamknięcia włazów z żeliwa nieciągliwego stosowane do przykrywania lub umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych, i ich części, niezależnie od tego, czy są obrabiane, powlekane, malowane lub wyposażone w inne materiały, z wyłączeniem hydrantów przeciwpożarowych, pochodzące z ChRL, oznaczone kodami CN 7325 10 50, 7325 10 92 oraz ex 7325 10 99 (kod TARIC 7325 10 99 10).

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 199 z 29.7.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 47 z 17.2.2006, s. 59.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 47 z 17.2.2006, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 94 z 8.4.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 74 z 20.3.2008, s. 66.

- (8) W części tego samego rozporządzenia zawierającej definicję produktu, w szczególności w motywie 18, wspomniano, iż zamknięcia włazów są wykonane z żeliwa szarego lub sferoidalnego i że pomimo pewnych różnic, opisanych w motywach 20 i 21, stwierdza się w motywach 22 i 29, że wszystkie typy zamknięć włazów mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i mechaniczne, zasadniczo podobne zastosowanie i można je uznać za różne typy tego samego produktu.
- (9) Według kilku stron termin użyty w art. 1 rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych w celu opisanego produktu podlegającego środkom („zamknięcia włazów z żeliwa nieciągliwego”) nie obejmuje zamknięć włazów wykonanych z żeliwa sferoidalnego. Niektóre strony odniosły się do innej podpozycji CN dotyczącej łączników rur lub przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (kod CN 7307 19 10), gdzie właściwa nota wyjaśniająca Nomenklatury Scalonej podaje, że żeliwo sferoidalne jest ciągliwe. W związku z powyższym twierdzono, że zamknięcia włazów wykonane z żeliwa sferoidalnego nie byłyby objęte rozporządzeniem, nawet jeśli w części opisowej rozporządzenia podaje się, że wszystkie typy zamknięć włazów mogą być uważane za różne typy tego samego produktu.

D. WYNIKI DOCHODZENIA

1. Uwagi wstępne

- (10) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że przegląd zakresu produktu nie byłby dochodzeniem właściwym dla zbadania powyższej kwestii i że Komisja powinna wszcząć bądź nowe postępowanie antydumpingowe zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego, bądź dochodzenie w sprawie obchodzenia środków zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego.
- (11) Biorąc pod uwagę, że celem dochodzenia jest przede wszystkim sprawdzenie zakresu dochodzenia pierwotnego oraz odpowiednie dostosowanie, jeśli będzie to konieczne, części normatywnej, przegląd zakresu produktu prowadzony na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego jest w tym szczególnym przypadku właściwą procedurą. Nowe dochodzenie zgodne z art. 5 rozporządzenia podstawowego i dochodzenie poświęcone obchodzeniu środków zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego odnoszą się do różnych okoliczności. Pierwsze z nich może być wykorzystywane m.in. do wszczynania dochodzenia w odniesieniu do produktu, którego nie objęło dochodzenie pierwotne (na przykład w związku z zastosowaniem innej definicji produktu lub pochodzącego z krajów nieobjętych środkami). Drugi typ dochodzenia może być wykorzystywany jako podstawa dla dochodzenia, którego celem jest sprawdzenie, czy występuje obchodzenie środków w odniesieniu do produktu podlegającego środkom. Powyższe dwa typy dochodzeń nie są więc właściwe w bieżących okolicznościach.
- (12) Wszczęcie niniejszego przeglądu ma więc na celu zapewnienie właściwego stosowania środków antydumpingowych.

2. Analiza dochodzenia pierwotnego

- (13) W pierwszej kolejności przeanalizowano dochodzenie pierwotne, tak aby ustalić, czy dochodzenie to w pełni objęło nie tylko zamknięcia włazów wykonane z żeliwa szarego, ale również wykonane z żeliwa sferoidalnego.
- (14) Po pierwsze, należy zauważyć, że w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia pierwotnego⁽¹⁾ produkt jest opisywany jako „niektóre artykuły z żeliwa nieciągliwego stosowane do przykrywania lub umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych, (...) pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej (...), zwykle zgłaszane w ramach kodów CN 7325 10 50, 7325 10 92 oraz 7325 10 99”.
- (15) Określenie „zwykle zgłaszane w ramach” wyjaśnia, że kody CN wspomniane w zawiadomieniu o wszczęciu zostały podane, jak ma to zazwyczaj miejsce, „wyłącznie w celach informacyjnych”. W związku z powyższym zainteresowane strony nie mogły zakładać, że wyłącznie produkty zgłaszane w ramach tych kodów CN były objęte dochodzeniem. Oprócz informacji na temat zakresu produktu zawartych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, dodatkowe informacje podano również w wersji jawnej pierwotnej skargi, która była dostępna dla wszystkich zainteresowanych stron postępowania i która została rozesłana wszystkim producentom eksportującym, importerom i użytkownikom wymienionym w skardze.
- (16) W jawnej wersji skargi definicja produktu objętego postępowaniem jest dokładnie taka sama jak definicja opublikowana w zawiadomieniu o wszczęciu. Dodatkowe wyjaśnienia tego ogólnego opisu znajdują się w punktach 3.2–3.7 skargi. Z szeregu informacji znajdujących się w tych punktach wynika, że skarga obejmowała produkty wykonane zarówno z żeliwa szarego, jak i sferoidalnego. Przykładowo w pkt 3.5 wspomniano, że „produkt jest wykonany z żeliwa nieciągliwego, które może być żeliwem szarym lub sferoidalnym”. Ponadto proces produkcji zamknięć włazów wykonanych zarówno z żeliwa szarego, jak i sferoidalnego jest opisany w pkt 3.4 jawnej wersji skargi.
- (17) Co więcej, brak było wskazań, by zakres zawiadomienia o wszczęciu miał być bardziej ograniczony niż zakres skargi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 30.4.2004, s. 62.

- (18) Ponadto w czasie dochodzenia pierwotnego zebrano dane w zakresie dumpingu i szkody dotyczące zamknięć włazów wykonanych zarówno z żeliwa szarego, jak i sferoidalnego. W szczególności w kwestionariuszach rozesłanych do znanych zainteresowanych stron i do zainteresowanych stron, które zgłosiły się i wystąpiły z wnioskiem o przesłanie kwestionariusza, w opisie typów produktu, które miały zostać podane w klasyfikacji produktu (numery kontrolne produktów), uwzględniono obydwa typy produktu. W związku z tym dla wszystkich współpracujących stron, które otrzymały kwestionariusz, było jasne, że zamknięcia włazów wykonane z żeliwa szarego i sferoidalnego stanowiły przedmiot dochodzenia. Ponadto fakt, iż klasyfikacja produktu obejmowała obydwa typy, gwarantował, że wszystkie ustalenia dochodzenia pierwotnego dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Wspólnoty odnosiły się do zamknięć włazów wykonanych z żeliwa szarego i sferoidalnego.
- (19) Dodatkowo w informacjach o ostatecznych ustaleniach przesłanych wszystkim zainteresowanym stronom i w rozporządzeniu w sprawie środków ostatecznych wspomniano w kilku miejscach, że zamknięcia włazów mogą być wykonane bądź z żeliwa szarego, bądź sferoidalnego (zob. w szczególności motywy 18, 20 i 21). Różnice pomiędzy obydwoimi typami zamknięć włazów zostały sprawdzone i wyjaśnione (zob. wyżej wymienione motywy). Wreszcie, w rozporządzeniu w sprawie środków ostatecznych, jak przedstawiono w motywie 22, wyciągnięto wnioski, że dochodzenie wykazało, iż pomimo różnic pod względem rodzaju żeliwa szarego i sferoidalnego wszystkie typy zamknięć włazów mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i mechaniczne, zasadniczo podobne zastosowanie i można je uznać za różne typy tego samego produktu.
- (20) W świetle powyższego można stwierdzić, że dochodzenie pierwotne objęło zamknięcia włazów wykonane zarówno z żeliwa szarego, jak i sferoidalnego. Nawet gdyby przyjąć, że nie wynikało to jednoznacznie z samego zawiadomienia o wszczęciu, zainteresowane strony miały różne możliwości sprawdzenia, że dochodzenie obejmowało zamknięcia włazów wykonane z żeliwa szarego i sferoidalnego, ponieważ informację tę podano w jawnej wersji skargi i kwestionariuszach oraz ujawniono zainteresowanym stronom na ostatecznym etapie postępowania.
- (21) Po ujawnieniu końcowych ustaleń tego przeglądu jedna zainteresowana strona stwierdziła, że zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia pierwotnego powinno być wyraźnie wskazywać zakres produktu. Biorąc pod uwagę, że w tym zawiadomieniu o wszczęciu wspomniano wyłącznie o zamknięciach włazów wykonanych z żeliwa nieciągliwego, importer zamknięć włazów wykonanych z żeliwa ciągliwego mógł być przekonany, że jego produkty nie były objęte dochodzeniem i nie miał potrzeby konsultować jawnej wersji skargi.
- (22) Z treści pierwotnego zawiadomienia o wszczęciu nie wynika, że zamknięcia włazów wykonane z żeliwa sferoidalnego zostały wyraźnie lub domyślnie wyłączone z definicji produktu, którego dotyczy postępowanie. Po pierwsze, należy zauważyć, że w akapicie pierwszym pierwotnego zawiadomienia o wszczęciu stwierdzono, że Komisja otrzymała „skargę (...), w której zarzuca się, iż występuje dumpingowy przywóz niektórych zamknięć włazów, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (...), powodujący istotną szkodę dla przemysłu wspólnotowego”. Po drugie, w sekcji drugiej („produkt”) wspomniano, że zamknięcia włazów wykonane z żeliwa nieciągliwego, stosowane do przykrywania lub umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych, będą uwzględnione, jednak bez dalszego sprecyzowania, co należy rozumieć pod pojęciem „nieciągliwe”. Przypomina się w tym kontekście, że kody CN wspomniane w zawiadomieniu o wszczęciu zostały wyraźnie podane „wyłącznie w celach informacyjnych”, a co za tym idzie, nie można twierdzić, że ograniczały zakres produktu dochodzenia pierwotnego. Oznacza to, że zawiadomienie o wszczęciu zawierało już elementy wskazujące importrowi lub producentowi eksportującemu zamknięć włazów wykonanych z żeliwa sferoidalnego, stosowanych do przykrywania lub umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych, że zamknięcia włazów z żeliwa sferoidalnego mogą być objęte dochodzeniem. Na podstawie powyższych ustaleń wspomniany argument został odrzucony.
- (23) W każdym przypadku, nawet przyjmując, że tak nie było, zawiadomienie o wszczęciu przeglądu nie pozostawiało w tej kwestii wątpliwości. W sekcji 3 (podstawa przeglądu) określono, że chociaż część opisowa rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych obejmowała również zamknięcia włazów wykonane z żeliwa sferoidalnego, możliwa jest konieczność doprecyzowania zakresu części normatywnej tego rozporządzenia w odniesieniu do tego punktu. Wszystkie podmioty wzywa się w nim wyraźnie do przedstawienia swoich opinii i do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. Zainteresowany importer nie dostarczył jednak żadnych dowodów na to, że przynajmniej jeden z jego dostawców podlegających cłu nie zrozumiał, iż dochodzenie pierwotne obejmowało również zamknięcia włazów z żeliwa sferoidalnego. W tym kontekście należy również zauważyć, że w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu podkreślano w sekcji 9, że każda ze stron pragnąca tak uczynić może wystąpić o kolejny przegląd na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Żaden eksporter, którego produkty objęte są cłem, nie stwierdził jednak, że nie rozumiał w trakcie dochodzenia pierwotnego, że obejmowało ono również zamknięcia włazów z żeliwa sferoidalnego i że, co za tym idzie, powinien zostać wszczęty teraz dodatkowy przegląd w celu ponownego obliczenia cła stosowanego wobec jego produktów, również tych, które wykonano z żeliwa sferoidalnego.
- (24) Na podstawie powyższych ustaleń argument przedstawiony przez zainteresowaną stronę został odrzucony.

3. Porównanie pomiędzy zamknięciami włączów z żeliwa sferoidalnego i zamknięciami włączów z żeliwa szarego

- (25) Aby wyjaśnić, czy ustalenia dotyczące zamknięć włączów wykonanych z żeliwa szarego i sferoidalnego, przedstawione w rozporządzeniu w sprawie środków ostatecznych, rzeczywiście były nieprawidłowe, sprawdzono, czy zamknięcia włączów z żeliwa sferoidalnego i zamknięcia włączów z żeliwa szarego w uzasadniony sposób uznano za mające te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i mechaniczne oraz końcowe zastosowania, tak jak to określono w rozporządzeniu w sprawie środków ostatecznych.
- a) *Właściwości fizyczne, chemiczne i mechaniczne oraz wymiennosc*
- (26) W odniesieniu do *właściwości fizycznych* końcowy kształt zamknięcia włączu uzależniony jest od przeznaczenia i warunków montażu produktu, jednak w każdym przypadku produkt musi odpowiadać obowiązującym normom, określonym m.in. w EN 1561, EN 1563, EN 124 i EN 1433.
- (27) W odniesieniu do *właściwości chemicznych* zamknięć włączów zarówno żeliwo szare, jak i sferoidalne jest stopem żelaza i węgla. Istnieją co prawda drobne różnice w strukturze surowca i materiałów dodawanych w procesie produkcji (np. magnez), jednak produkty końcowe nie różnią się znacząco w tym zakresie.
- (28) Stwierdzono, że dzięki dodaniu magnezu w procesie produkcji żeliwa sferoidalnego mikrostruktura żeliwa zmienia się z płatkowej/płytkowej (żeliwo szare) w sferoidalną. Żeliwo sferoidalne można też określać jako „żeliwo z grafitem sferoidalnym”.
- (29) W odniesieniu do *właściwości mechanicznych* dochodzenie wykazało, że żeliwo sferoidalne, w przeciwieństwie do żeliwa szarego, posiada właściwości mechaniczne, dzięki którym materiał wytrzymuje większe naprężenia oraz, co ważniejsze, po poddaniu naprężeniu ściskającemu, zanim pęknie, ulega deformacji w znacznie większym stopniu, co oznacza, że żeliwo sferoidalne jest plastyczne, podczas gdy żeliwo szare poddane naprężeniu ściskającemu pęka, tzn. jest łamliwe. Dochodzenie wykazało także, że pomimo tej różnicy inne podstawowe właściwości mechaniczne/techniczne, takie jak możliwość formowania, odporność na ścieranie i sprężystość, są porównywalne w przypadku żeliwa szarego i sferoidalnego.
- (30) Ponadto wspomniane powyżej różnice pomiędzy żeliwem szarym a sferoidalnym wpływają wyłącznie na wymogi projektowe zamknięcia włączu (tj. czy niezbędny jest element blokujący), a nie na przydatność takiego zamknięcia, stosowanego do przykrywania lub umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych.
- (31) Produkty z żeliwa służące wyżej wymienionym zastosowaniom muszą spełniać wymogi norm EN 124 (pokrywy włączów i wpustów kanalizacyjnych) oraz EN 1433 (ruszty przykrywające). Obydwa normy precyzują, że materiały żeliwne muszą spełniać wymogi normy EN 1561 bądź EN 1563 (tj. żeliwo szare lub sferoidalne). Stąd też obydwa rodzaje żeliwa, zarówno szare, jak i sferoidalne, spełniają wymogi norm, a więc mogą być uznawane za *wymienne*.
- b) *Zastosowania końcowe*
- (32) Konsumenci uznają obydwa typy zamknięć włączów za ten sam produkt wykorzystywany do zakrywania włączów, który musi znosić obciążenie ruchem ulicznym oraz zapewniać bezpieczny i łatwy dostęp do sieci podziemnych lub przepuszczać wodę gromadzącą się na powierzchni (ruszty przykrywające korytka ściekowe). Obydwa typy żeliwa są wystarczająco mocne i trwałe do wyżej wymienionych celów.
- c) *Wniosek*
- (33) Z powyższych ustaleń wynika, że chociaż istnieją drobne różnice pomiędzy dwoma rodzajami produktu, w sposób uzasadniony zostały one uznane za jeden produkt, ponieważ mają te same właściwości fizyczne, chemiczne i mechaniczne, mogą być wykorzystywane do tych samych celów i są wymienne. Potwierdza to ustalenia dochodzenia pierwotnego i motywy 18 oraz 20–22 rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych.
- (34) Po przesłaniu informacji o ostatecznych ustaleniach kilka zainteresowanych stron zakwestionowało te ustalenia i podkreśliło, że już na etapie dochodzenia pierwotnego błędnie przyjęto, że zamknięcia włączów wykonane z żeliwa szarego i sferoidalnego mają te same właściwości i dla celów dochodzenia powinny być uznawane za jeden produkt. Strony te twierdziły, że kilka czynników pokazuje, że obydwa typy zamknięć włączów nie są porównywalne i powinny być traktowane jak odrębne produkty. W szczególności strony te wymieniły (i) różnice w procesie produkcji prowadzące do (ii) powstania całkowicie różnych właściwości fizycznych, chemicznych i mechanicznych oraz (iii) różnej struktury kosztów, a także (iv) różnego postrzegania produktu przez konsumentów. Aby uzasadnić to twierdzenie, Komisji przedstawiono kilka ekspertyz oraz publikacji w czasopiśmie branżowych. Ekspertyzy zwracały uwagę głównie na różnice pomiędzy strukturą grafitu w żeliwie sferoidalnym i żeliwie szarym oraz na różnice mechaniczne, tj. fakt, iż żeliwo sferoidalne poddane naprężaniu ściskającemu ulega deformacji, podczas gdy w tych samych warunkach żeliwo szare pęka.

- (35) Należy zauważyć, że w tym zakresie dochodzenie potwierdziło istnienie różnic pomiędzy obydwoimi typami produktu, tj. zamknięciami włączów wykonanymi z żeliwa szarego i zamknięciami włączów wykonanymi z żeliwa sferoidalnego. Dodanie magnezu w procesie produkcji zamknięć włączów wykonanych z żeliwa sferoidalnego zmienia strukturę grafitu z płatkowej/płytkowej w sferoidalną i nadaje inne właściwości mechaniczne, takie jak pewna deformowalność pod naprężeniem ściskającym. Ponadto zamknięcia włączów wykonane z żeliwa sferoidalnego mają zwykle specjalne wymogi projektowe, by możliwe było dokładne spasowanie ich z powierzchnią. Przypomina się jednak, że sprawdzanie, czy produkty lub typy produktu mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i mechaniczne oraz zasadniczo to samo zastosowanie, tak aby określić, czy powinny stanowić jeden i ten sam produkt dla celów dochodzenia antydumpingowego, jest powszechną praktyką. Oznacza to, że typy produktu nie muszą być identyczne we wszystkich aspektach z naukowego (lub innego) punktu widzenia, ale że niektóre różnice mogą być akceptowane, o ile wspomniane powyżej podstawowe właściwości pozostają takie same. Ponadto przypomina się, że postępowanie nie jest prowadzone przeciwko przywozowi materiału jako takiego, tj. żeliwa, lecz przeciwko przywozowi zamknięć włączów stosowanych do przykrywania lub umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych, i ich części. Niniejsze dochodzenie potwierdziło, że zamknięcia włączów wykonane z żeliwa sferoidalnego ma te same podstawowe właściwości, co zamknięcie włączu wykonane z żeliwa szarego (zob. argumenty w motywach 24–30 powyżej). W związku z tym argument, że zamknięcia włączów wykonane z żeliwa szarego i zamknięcia włączów wykonane z żeliwa sferoidalnego nie mają tych samych właściwości, został odrzucony.
- #### 4. Ruszty przykrywające
- (36) W ramach niniejszego dochodzenia dwa przedsiębiorstwa stwierdziły, że systemy odwadniające, których dotyczy norma EN 1433, nie powinny być objęte zakresem środków. Dla poparcia swojego twierdzenia zainteresowane strony zwróciły uwagę, że w rozporządzeniu w sprawie środków ostatecznych wspomniana jest wyłącznie inna norma (EN 124), stosowana wobec pokryw włączów i wpustów kanalizacyjnych, i że dochodzenie pierwotne wyraźnie skupiło się na pokrywach włączów.
- (37) Skarżący twierdził, że w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu określającym podstawę dla niniejszego częściowego przeglądu okresowego nie wspomniano kwestii rusztów przykrywających i że argumenty w tym zakresie powinny zostać zatem pominięte. Argument ten został jednak odrzucony w obliczu faktu, iż w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu stwierdzono również, że zakres produktu powinien zostać wyjaśniony. Fakt, iż skupiono się szczególnie na pytaniu, czy zamknięcia włączów wykonane z żeliwa sferoidalnego są objęte środkami, nie wyklucza możliwości przeanalizowania innych kwestii dotyczących zakresu produktu.
- (38) W pierwszym rzędzie sprawdzono, czy ruszty przykrywające były objęte dochodzeniem pierwotnym.
- (39) Jak stwierdzono w motywie 14, zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia pierwotnego opisywało przedmiotowy produkt jako „niektóre artykuły z żeliwa nieciągliwego stosowane do przykrywania lub umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych, i ich części, (...)”. Jako że ruszty przykrywające są wyrobami stosowanymi do przykrywania systemów naziemnych lub podziemnych i ich części, należało rozumieć, iż zawiadomienie o wszczęciu obejmuje ruszty przykrywające jako typ zamknięć włączów.
- (40) Ponadto w jawnej wersji pierwotnej skargi wyraźnie stwierdzono, że produkt objęty postępowaniem „jest zwykle określany nazwą zgodną z jego przeznaczeniem, tj. pokrywa włączu, pokrywa wpustu kanalizacyjnego lub ruszt przykrywający i skrzynka powierzchniowa” (zob. pkt 3.2). Inne odniesienie do rusztów przykrywających jako części produktu objętego postępowaniem można znaleźć w pkt 3.5 (wydajne odprowadzanie wód powierzchniowych) i 3.6.
- (41) Co więcej, ruszty przykrywające są również uwzględnione w opisie typów produktów, które miały być zgłaszane w kwestionariuszu (numery kontrolne produktów), a wszystkie współpracujące strony, które otrzymały kwestionariusz, miały także zgłosić informacje na temat sprzedaży rusztów przykrywających. Co za tym idzie, wszystkie ustalenia dochodzenia pierwotnego dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Wspólnoty obejmowały również ruszty przykrywające.
- (42) Ponadto w rozporządzeniu w sprawie środków ostatecznych, które również zostało ujawnione wszystkim zainteresowanym stronom, w szczególności w motywach 15–17, wspomniano, że zamknięcia włączów składają się zasadniczo z ramy osadzonej w podłożu i pokrywy bądź rusztu, ułożonych tak, by stanowiły z podłożem jedną płaszczyznę. W motywie 17 wspomniano, że pokrywy i ruszty są dostępne w każdym kształcie, m.in. trójkątnym, okrągłym, kwadratowym lub prostokątnym. Zmierając w tym samym kierunku, w motywie 19 stwierdzono, że różne możliwe formy zamknięć włączów, takie jak pokrywy włączów, pokrywy wpustów kanalizacyjnych i skrzynki powierzchniowe, są wystarczająco podobne, a zatem stanowią jeden i ten sam produkt dla celów dochodzenia. W ten sposób treść rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych wskazuje, że ruszty przykrywające zostały również uwzględnione jako jeden z możliwych rodzajów formy zamknięć włączów.

- (43) Podsumowując, ruszty przykrywające były uwzględnione w zakresie produktów dochodzenia pierwotnego, co można ustalić na podstawie przytoczonych powyżej faktów.
- (44) Po przesłaniu informacji o ostatecznych ustaleniach jedna zainteresowana strona stwierdziła, że ani zawiadomienie o wszczęciu, ani rozporządzenie w sprawie środków ostatecznych nie były jednoznaczne co do uwzględnienia rusztów przykrywających w zakresie dochodzenia. Strona ta twierdziła, że o ile zawiadomienie o wszczęciu było co najmniej niejasne w odniesieniu do rusztów przykrywających, to motyw 16 rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych wyraźnie precyzował, że „zamknięcia włazów muszą umożliwiać bezpieczny i łatwy dostęp do komory podziemnej, zarówno podczas oględzin, jak i zejścia człowieka do komory”. Jako że liniowe systemy odwadniające nie umożliwiają ludziom dostępu do komory podziemnej, lecz służą odprowadzaniu wody, jasne było, że ruszty przykrywające nie zostały uwzględnione.
- (45) Nie można zaprzeczyć, że ruszty przykrywające/liniowe systemy odwadniające, składające się zazwyczaj z kanału odwadniającego i przykrywającego go rusztu, służą głównie do odprowadzania wody z powierzchni. Jednak pozwalają one również na bezpieczny i łatwy dostęp do komory podziemnej, którą w takim przypadku stanowi kanał odwadniający. Na przykład w przypadku zablokowania kanału odwadniającego przez liście lub inne przedmioty po podniesieniu rusztu człowiek mógłby uzyskać dostęp do kanału i usunąć zator. Nawet zakładając, że nie można uznać, iż kanał odwadniający stanowi część komory podziemnej, ponieważ całe zamknięcie włazu powinno zapewniać dostęp do niej, to wciąż można utrzymywać, że ruszt przykrywający zakrywa podłużny otwór w podłożu, który został wykopany, aby umożliwić odprowadzanie wody. Podkreśla się również, że zdanie w przedmiotowym motywie mówi o dostępie w celu dokonania *ogłędzin*, co jest niewątpliwie możliwe w przypadku rusztów przykrywających. Ponadto zdanie cytowane przez tę stronę należy odczytywać w kontekście, tj. razem z motywem 15 i początkiem motywu 16. Jak wspomniano powyżej, określono tam, że „zamknięcia włazów składają się zasadniczo z ramy osadzonej w podłożu i pokrywy bądź rusztu, ułożonych tak, by stanowiły z podłożem jedną płaszczyznę, po której poruszają się piesi i/lub pojazdy i która bezpośrednio wytrzymuje ciężar oraz nacisk ruchu pieszego i/lub kołowego. (...) Zamknięcia włazów służą do przykrycia podziemnej komory i muszą wytrzymywać obciążenie spowodowane ruchem pieszych i/lub pojazdów silnikowych. Pokrywa lub ruszt muszą być pewnie umocowane w ramie, aby nie powodować nadmiernego hałasu, obrażeń ciała i uszkodzenia pojazdów.” Dochodzenie wykazało, że ruszty przykrywające składają się zasadniczo z kanału odwadniającego osadzonego w podłożu i rusztu, ułożonego tak, by stanowił jedną płaszczyznę z dowolnym podłożem, po którym poruszają się piesi i/lub pojazdy i które bezpośrednio wytrzymuje ciężar oraz nacisk ruchu pieszego i/lub kołowego. Ponadto ruszty przykrywające mogą być również stosowane do zapewniania dostępu lub tworzenia wejścia do podziemnej komory i muszą wytrzymywać obciążenie spowodowane ruchem pieszych i/lub pojazdów silnikowych. Stąd też argument, że ruszty przykrywające nie były wyraźnie uwzględnione, został odrzucony.
- (46) W drugiej kolejności, w celu wyjaśnienia, czy ustalenia dotyczące rusztów przykrywających były rzeczywiście prawidłowe, sprawdzono dodatkowo, czy ruszty przykrywające mają te same właściwości fizyczne i mechaniczne, co inne typy zamknięć włazów, i czy mogłyby w związku z tym być uznawane, wraz z innymi typami zamknięć włazów, za jeden i ten sam produkt.
- (47) Dochodzenie potwierdziło, że ruszty przykrywające są zamknięciami włazów wykonanymi z żeliwa szarego lub sferoidalnego i że składają się zasadniczo z ramy osadzonej w podłożu i rusztu, ułożonego tak, by stanowił z podłożem jedną płaszczyznę. Rama umieszczona jest bezpośrednio na górze komory. Ruszty przykrywające stosowane są do zakrywania podłoża i umożliwiania oględzin.
- (48) O ile prawdą jest, że głównym celem rusztu przykrywającego jest odprowadzenie nadmiaru wody z powierzchni, tak by pojazdy lub samoloty mogły bezpiecznie korzystać z drogi/pasa startowego, nie wyklucza to stosowania rusztów przykrywających do zakrywania komór podziemnych, jak wspomniano powyżej, i muszą one również wytrzymywać obciążenie spowodowane ruchem pojazdów. Poza tym inne typy zamknięć włazów (takie jak pokrywy wpustów kanalizacyjnych) również mają za zadanie odprowadzanie nadmiaru wody.
- (49) W odniesieniu do argumentu, iż norma EN 1433 nie została wymieniona w rozporządzeniu w sprawie środków ostatecznych, zauważa się, że w motywach 26 i 27 pojawiło się odniesienie do normy EN 124 w części dotyczącej produktu podobnego w związku z twierdzeniem zainteresowanych stron, że zamknięcia włazów produkowane i sprzedawane w ChRL oraz zamknięcia włazów produkowane i sprzedawane przez Wspólnotę nie są podobne. To z kolei nie oznacza, że produkty objęte normą EN 1433 nie zostały uwzględnione. Odniesienie (lub jego brak) do konkretnej normy EN w rozporządzeniu ma wyłącznie charakter informacyjny, ale nie oznacza, że nie mogą być zastosowane inne normy. Ponadto norma EN 1433 była nową normą w okresie dochodzenia pierwotnego (kwiecień 2003 – marzec 2004), obowiązującą od sierpnia 2003 r., i współistniała z normami krajowymi do sierpnia 2004 r. Co za tym idzie, w czasie zbierania danych w okresie dochodzenia pierwotnego norma ta nie funkcjonowała jeszcze w pełni i istniała równoległe z innymi normami obejmującymi ten sam produkt.
- (50) W związku z tym potwierdza się, że ta szczególna forma zamknięć włazów ma te same podstawowe właściwości fizyczne, mechaniczne i chemiczne, co pokrywy włazów, pokrywy wpustów kanalizacyjnych i skrzynki powierzchniowe.

- (51) W świetle powyższych ustaleń wyjaśnia się, że produkty objęte normą EN 1433 były uwzględnione w zakresie produktu i powinny pozostać objęte środkami, ponieważ różnica w podstawowym przeznaczeniu nie może zostać uznana za wystarczającą, by uzasadnić wykluczenie tej formy zamknięcia włazu.

5. Konieczność zmiany części normatywnej rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych – uwagi końcowe

- (52) W świetle powyższej analizy uznano ostatecznie za właściwe zbadanie, czy treść art. 1 rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych i motywów 18–29 tego rozporządzenia jest zgodna z ustaleniami dochodzenia pierwotnego i powyższymi ustaleniami. Innymi słowy sprawdzono, czy, być może, nie ma w ogóle potrzeby zmiany części normatywnej rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych i czy można stwierdzić, że obecna wersja art. 1 wyraźnie obejmowała już zamknięcia włazów wykonane z żeliwa sferoidalnego. W tym celu przeanalizowano również uważnie uwagi otrzymane od zainteresowanych stron w odniesieniu do części rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych zawierającej definicję produktu.
- (53) Przypomina się, że art. 1 ust. 1 rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych określa, że należy uwzględnić zamknięcia włazów wykonane z żeliwa nieciągliwego. Przypomina się również, że dochodzenie wykazało, że żeliwo sferoidalne jest plastyczne (zob. motyw 30).
- (54) Powstało więc pytanie, czy żeliwo sferoidalne musi być zawsze uważane za „nieciągliwe” z technicznego punktu widzenia, pomimo że cechuje się plastycznością. W materiałoznawstwie „ciągliwość” odnosi się do zdolności materiału do deformacji po poddaniu naprężaniu ściskającemu, którą często określa się, sprawdzając, czy możliwe jest utworzenie z danego materiału cienkiego arkusza poprzez jego młotkowanie lub walcowanie. W tym kontekście przemysł wspólnotowy twierdził, że pojęcie zamknięć włazów wykonanych z żeliwa nieciągliwego w art.1 rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych może odnosić się do wszystkich zamknięć włazów niewykonanych z żeliwa ciągliwego, co obejmowałoby zamknięcia wykonane z żeliwa szarego i żeliwa sferoidalnego. Twierdzono w ten sposób, że w tym sensie rzeczywiście można utrzymywać, iż również zamknięcia włazów wykonane z żeliwa sferoidalnego, w przeciwieństwie do żeliwa ciągliwego, są nieciągliwe i, co za tym idzie, objęte art. 1 rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych od dnia jego wejścia w życie.
- (55) Należy jednak zauważyć, że plastyczność i ciągliwość nie zawsze są powiązane. Przykładowo złoto jest plastyczne i ciągliwe, natomiast ołów jest wyłącznie ciągliwy. Ponadto w trakcie dochodzenia przeglądowego przedstawiono dowody, że żeliwo sferoidalne jest deformowalne

nie tylko pod wpływem naprężenia rozciągającego, ale do pewnego stopnia również pod wpływem naprężenia ściskającego. Dlatego też wydaje się, że z technicznego punktu widzenia trudno jest utrzymywać, że żeliwo sferoidalne musi być zawsze uznawane za nieciągliwe (a w takim przypadku wprowadzanie zmian w części normatywnej rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych mogłoby okazać się niepotrzebne).

- (56) Faktem jest jednak, że zamknięcia włazów wykonane z żeliwa sferoidalnego były objęte dochodzeniem pierwotnym. W celu wykluczenia możliwości dwuznacznej interpretacji należy odpowiednio zmienić rozporządzenie w sprawie środków ostatecznych. W szczególności należy wyjaśnić, że zakres produktu obejmuje zamknięcia wykonane z żeliwa nieciągliwego i z żeliwa sferoidalnego. Ponadto należy dodać kolejny kod CN, tj. kod CN ex 7325 99 10, oznaczający „pozostałe odlewane artykuły z żeliwa lub stali z żeliwa ciągliwego”. Jest to konieczne do zagwarantowania, że cło antydumpingowe określone w dochodzeniu pierwotnym jako właściwe dla (między innymi) takich zamknięć włazów z żeliwa sferoidalnego będzie od teraz na nie bezwzględnie nakładane.

6. Działanie z mocą wsteczną

- (57) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu wezwano wszystkie zainteresowane strony do zgłaszania uwag dotyczących ewentualnych skutków wstecznych, jakie mogłyby mieć te wnioski. Kwestia działania z mocą wsteczną została podniesiona przez kilka stron w czasie przesłuchań i podczas składania oświadczeń. Zasadniczo wszystkie strony, z wyjątkiem przemysłu wspólnotowego, wyraziły swój sprzeciw wobec obowiązywania wyników przeglądu z mocą wsteczną.
- (58) W tym kontekście stwierdza się, że bieżące dochodzenie wykazało, że część normatywna rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych powinna zostać zmieniona, tak aby wyjaśnić zakres produktu, i że należy dodać kolejny kod CN. Ponadto wydaje się także, że w minionym okresie niektóre podmioty oparły swoje działania handlowe na założeniu, że zamknięcia włazów z żelaza sferoidalnego nie były objęte cłem antydumpingowym. Objęcie przywozu takich zamknięć włazów do Wspólnoty cłami antydumpingowymi z mocą wsteczną mogłoby mieć poważny wpływ na działalność gospodarczą tych podmiotów. W świetle tych czynników uznaje się za właściwe, by wyjaśnienie zakresu produktu miało skutki wyłącznie w przyszłości.

E. WNIOSEK

- (59) W świetle powyższych ustaleń uznaje się za właściwą zmianę rozporządzenia (WE) nr 1212/2005, tak aby wyjaśnić zakres produktu objętego tym rozporządzeniem i dodać informację, iż zakres produktu uwzględnia zamknięcia włazów z żeliwa nieciągliwego i z żeliwa sferoidalnego. Ponadto należy dodać kolejny kod CN, tj. kod CN ex 7325 99 10.

(60) Ustalenia i wniosek zostały ujawnione stronom objętym postępowaniem, a ich uwagi w stosownych przypadkach wzięto pod uwagę,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1212/2005 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz zamknięć włączów z żeliwa nieciągliwego

i żeliwa sferoidalnego stosowanych do przykrywania lub umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych, i ich części, niezależnie od tego, czy są obrabiane, powlekane, malowane lub wyposażone w inne materiały, z wyłączeniem hydrantów przeciwpożarowych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, aktualnie oznaczonych kodami CN 7325 10 50, 7325 10 92, ex 7325 10 99 (kod Taric 7325 10 99 10) oraz ex 7325 99 10 (kod Taric 7325 99 10 10).”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 11 czerwca 2009 r.

W imieniu Rady
G. SLAMEČKA
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 501/2009**z dnia 15 czerwca 2009 r.****wykonujące art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylające decyzję 2009/62/WE**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 stycznia 2009 r. Rada przyjęła decyzję 2009/62/WE wykonującą art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001⁽²⁾, ustanawiającą uaktualniony wykaz osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie to rozporządzenie.
- (2) Rada przekazała wszystkim osobom, grupom i podmiotom, o ile było to możliwe w praktyce, uzasadnienie przyczyn, dla których wymieniono je w wykazie zamieszczonym w decyzji 2009/62/WE. W przypadku jednej osoby zmienione uzasadnienie przyczyn zostało przekazane w marcu 2009 r.
- (3) Poprzez zawiadomienie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ Rada poinformowała osoby, grupy i podmioty wymienione w wykazie zamieszczonym w decyzji 2009/62/WE, że postanowiła pozostawić je w wykazie. Rada poinformowała również osoby, grupy i podmioty, których to dotyczy, że możliwe jest zwrócenie się do Rady o uzasadnienie przyczyn umieszczenia ich w wykazie, o ile taka informacja nie została im wcześniej przekazana.
- (4) Rada dokonała pełnego przeglądu wykazu osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 2580/2001, wymaganego na mocy art. 2 ust. 3 tego rozporządzenia. Dokonując tego przeglądu Rada uwzględniła uwagi przedłożone jej przez zainteresowanych.

- (5) Rada uznała, że nie ma już powodów do pozostawienia niektórych osób w wykazie osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 2580/2001, i że wykaz ten powinien zostać odpowiednio dostosowany.
- (6) Rada stwierdziła, że pozostałe osoby, grupy i podmioty wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia uczestniczyły w aktach terrorystycznych w rozumieniu art. 1 ust. 2 i 3 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu⁽⁴⁾, że właściwy organ podjął w stosunku do nich decyzję w rozumieniu art. 1 ust. 4 tego wspólnego stanowiska, i że w związku z tym powinny one nadal podlegać szczególnym środkom ograniczającym przewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 2580/2001.
- (7) Należy odpowiednio zaktualizować wykaz osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 2580/2001,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wykaz przewidziany w art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001, zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejszym uchyla się decyzję 2009/62/WE.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 15 czerwca 2009 r.

W imieniu Rady
J. KOHOUT
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 70.

⁽²⁾ Dz.U. L 23 z 27.1.2009, s. 25.

⁽³⁾ Dz.U. C 136 z 16.6.2009, s. 35.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 93.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób, grup i podmiotów, o którym mowa w art. 1

1. OSOBY

1. ABOU, Rabah Naami (alias: Naami Hamza; Mihoubi Faycal; Fellah Ahmed; Dafri Rème Lahdi), ur. 1.2.1966 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
2. ABOUD, Maisi (alias szwajcarski Abderrahmane), ur. 17.10.1964 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
3. AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (alias: ABU OMRAN; AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), ur. 26.6.1967 r. w Katif-Bab al-Szamal (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej
4. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, ur. w Al-Ihsa (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej
5. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, ur. 16.10.1966 r. w Tarut (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej
6. ARIOUA, Kamel (alias Lamine Kamel), ur. 18.8.1969 r. w Konstantynie (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
7. ASLI, Mohamed (alias Dahmane Mohamed), ur. 13.5.1975 r. w miejscowości Ajn Taja (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
8. ASLI, Rabah, ur. 13.5.1975 r. w miejscowości Ajn Taja (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
9. ATWA, Ali (alias: BOUSLIM, Ammar Mansour; SALIM, Hassan Rostom), ur. w roku 1960 w Libanie, obywatel Libanu
10. BOUYERI, Mohammed (alias: Abu ZUBAIR; SOBIAR; Abu ZOUBAIR), ur. 8.3.1978 r. w Amsterdamie (Holandia) – członek grupy Hofstadgroep
11. DARIB, Noureddine (alias: Carreto; Zitoun Mourad) ur. 1.2.1972 r. w Algierii – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
12. DJABALI, Abderrahmane (alias Touil), ur. 1.6.1970 r. w Algierii – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
13. EL FATMI, Noureddine (alias: Nouriddin EL FATMI; Nouriddine EL FATMI; Noureddine EL FATMI; Abu AL KA'E KA'E; Abu QAE QAE; FOUAD; FZAD; Nabil EL FATMI; Ben MOHAMMED; Ben Mohand BEN LARBI; Ben Driss Muhand IBN LARBI; Abu TAHAR; EGGIE), ur. 15.8.1982 r. w Midarze (Maroko), paszport (marokański) nr N829139 – członek grupy Hofstadgroep
14. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (alias: AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali; EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), ur. 10.7.1965 r. lub 11.7.1965 r. w miejscowości El Dibabiya (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej
15. FAHAS, Sofiane Yacine, ur. 10.9.1971 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
16. IZZ-AL-DIN, Hasan (alias: GARBAYA, Ahmed; SA-ID; SALWWAN, Samir), ur. w roku 1963 w Libanie, obywatel Libanu
17. MOHAMMED, Chalid Szejik (alias: ALI, Salem; BIN CHALID, Fahd Bin Adballah; HENIN, Aszraf Refaat Nabith; WADUD, Chalid Adbul), ur. 14.4.1965 r. lub 1.3.1964 r. w Pakistanie, paszport nr 488555
18. MOKTARI, Fateh (alias Ferdi Omar), ur. 26.12.1974 r. w Husajn Daj (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
19. NOUARA, Farid, ur. 25.11.1973 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
20. RESSOUS, Hoari (alias Hallasa Farid), ur. 11.9.1968 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
21. SEDKAOUI, Noureddine (alias Nounou), ur. 23.6.1963 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
22. SELMANI, Abdelghani (alias Gano), ur. 14.6.1974 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
23. SENOUCI, Sofiane, ur. 15.4.1971 r. w Husajn Daj (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra

24. SISON, José Maria (alias: Armando Liwanag; Joma), ur. 8.2.1939 r. w Cabugao (Filipiny) – człowiek stojący na czele Komunistycznej Partii Filipin, w tym jej zbrojnego ramienia: Nowej Armii Ludowej
25. TINGUALI, Mohammed (alias: Mouh di Kouba), ur. 21.4.1964 r. w Al-Bulajdzie (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
26. WALTERS, Jason Theodore James (alias: Abdullah; David), ur. 6.3.1985 r. w Amersfoort (Holandia), paszport (holenderski) nr NE8146378 – członek grupy Hofstadgroep

2. GRUPY I PODMIOTY

1. Organizacja Abu Nidala (znana również pod nazwami: Rewolucyjna Rada Fatah; Rewolucyjne Brygady Arabskie; Czarny Wrzesień; Rewolucyjna Organizacja Muzułmańskich Socjalistów)
  2. Brygady Męczenników Al-Aksy
  3. Al-Aqsa e.V. (Stowarzyszenie Al-Aksa)
  4. Al-Takfir wal-Hijra
  5. Aum Shinrikyō (znana również pod nazwami: AUM; Aum Najwyższa Prawda; Aleph)
  6. Babbar Chalsa
  7. Komunistyczna Partia Filipin i jej zbrojne ramię: Nowa Armia Ludowa, Filipiny, obie powiązane z SISONEM, José Marią (alias: Armando Liwanagiem; Jomą), stojącym na czele Komunistycznej Armii Filipin i jej zbrojnego ramienia Nowej Armii Ludowej
  8. Dżama'a al-Islamija (znana również pod nazwą Al-Dżama'a al-Islamija) (Grupa Islamska)
  9. „İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi” – IBDA-C (Islamski Front Bojowników o Wielki Wschód)
  10. Hamas oraz jego odłamy Hamas-Izz al-Din al-Kassem
  11. Hizbul Mudżahedin – HM
  12. Hofstadgroep
  13. Fundacja Ziemi Świętej na rzecz Pomocy i Rozwoju
  14. Międzynarodowa Federacja Młodzieży Sikhijskiej
  15. Kahane Chai (znana również pod nazwą Kach)
  16. Siły Chalistan Zindabad
  17. Partia Pracujących Kurdystanu – PKK (znana również pod nazwami: KADEK; KONGRA-GEL)
  18. Tygrysy – Wyzwoliciele Tamińskiego Ilamu
  19. Ejército de Liberación Nacional (Narodowa Armia Wyzwolenia)
  20. Front Wyzwolenia Palestyny
  21. Palestyński Islamski Dżihad
  22. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny
  23. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny – Naczelne Dowództwo
  24. Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia – FARC (Rewolucyjne Siły Zbrojne Kolumbii)
  25. Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi – DHKP/C (Partia, Front i Armia Wyzwolenia Ludu Tureckiego) [znana również pod nazwami Devrimci Sol (Lewica Rewolucyjna); Dev Sol]
  26. Sendero Luminoso – SL (Świetlisty Szlak)
  27. Stichting Al Aqsa (Fundacja Al-Aksa) (zwana również pod nazwami: Stichting Al Aqsa Nederland; Al Aqsa Nederland)
  28. Teyrbazen Azadiya Kurdistan – TAK (znana również pod nazwami: Sokoły Wolności Kurdystanu; Jastrzębie Wolności Kurdystanu)
  29. Autodefensas Unidas de Colombia – AUC (Kolumbijskie Zjednoczone Siły Samoobrony / Kolumbijska Zjednoczona Grupa Samoobrony)
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 502/2009**z dnia 15 czerwca 2009 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 16 czerwca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	37,3
	MK	35,9
	TR	53,6
	ZA	28,0
	ZZ	38,7
0707 00 05	MK	31,4
	TR	129,3
	ZZ	80,4
0709 90 70	TR	108,5
	ZZ	108,5
0805 50 10	AR	65,1
	BR	104,3
	TR	54,8
	ZA	87,2
	ZZ	77,9
0808 10 80	AR	78,3
	BR	73,7
	CL	78,6
	CN	100,0
	NZ	104,6
	US	122,4
	UY	49,5
	ZA	80,3
	ZZ	85,9
0809 10 00	TN	146,2
	TR	177,7
	ZZ	162,0
0809 20 95	TR	442,2
	ZZ	442,2
0809 30	TR	193,8
	US	340,6
	ZZ	267,2
0809 40 05	CL	118,9
	ZZ	118,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 503/2009**z dnia 15 czerwca 2009 r.****ustalające należności celne przywózowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 czerwca 2009 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywózowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust.1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należność celna przywózowa na produkty oznaczone kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy do siewu, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty w przywozie, powiększonej o 55 %, minus cena importowa cif stosowana wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej określonej na podstawie Nomenklatury Scalonej.

- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywózowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywózowe cif ustanawiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.
- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, ceną do obliczania należności przywózowej produktów oznaczonych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena cif w przywozie ustalona w sposób określony w art. 4 wspomnianego rozporządzenia.
- (4) Należy ustalić należności celne przywózowe na okres od dnia 16 czerwca 2009 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 16 czerwca 2009 r. należności celne przywózowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia na podstawie czynników określonych w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 16 czerwca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywózowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 16 czerwca 2009 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywózowa ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	45,92
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	6,29
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	6,29
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	45,92

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

1.6.2009-12.6.2009

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenvica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenvica twarda wysokiej jakości	Pszenvica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenvica twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	209,13	123,04	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	211,11	201,11	181,11	98,17
Premia za Zatokę	—	12,20	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	8,93	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 20,49 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 17,93 EUR/t

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 504/2009**z dnia 15 czerwca 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 546/2003 w sprawie niektórych notyfikacji dotyczących stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 2771/75, (EWG) nr 2777/75 i (EWG) nr 2783/75 w sektorach jaj i mięsa drobiowego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 192, w związku z art. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2783/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminami jaj i mleka ⁽²⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 546/2003 ⁽³⁾ przewiduje, że państwa członkowskie powiadamiają Komisję w każdy czwartek o cenie sprzedaży w punktach pakowania jaj klasy A pochodzących od kur trzymany w klatkach, będących średnią kategorii L i M. Niektóre państwa członkowskie dokonały transpozycji dyrektywy Rady 1999/74/WE z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony kur niosek ⁽⁴⁾, poprzez nałożenie na swoim terytorium bardziej surowych norm w zakresie dobrostanu zwierząt niż minimalne normy ustalone w tej dyrektywie. Co za tym idzie, niektóre metody hodowli kur niosek nie są już praktykowane we wszystkich państwach członkowskich. Z tego powodu państwa członkowskie, które nie mogą już powiadamiać Komisji o cenach jaj produkowanych w klatkach, powinny informować ją o cenach jaj produkowanych w kurnikach.
- (2) Do celów harmonizacji wszystkie powiadomienia związane z cenami w sektorze mięsa powinny być wysyłane

tego samego dnia tygodnia. Powiadomienia należy zatem przesyłać w środy.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 546/2003.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 546/2003 otrzymuje brzmienie:

„1. Nie później niż w każdą środę o godzinie 12.00 (czasu brukselskiego) każde państwo członkowskie drogą elektroniczną powiadamia Komisję o:

- a) cenie sprzedaży w punktach pakowania jaj w klasie A pochodzących od kur trzymany w klatkach, będących średnią kategorii L oraz M lub – jeśli produkcja w klatkach nie jest już praktykowana – o cenie sprzedaży jaj pochodzących od kur niosek trzymany w kurnikach poprzez wskazanie, że cena dotyczy jaj produkowanych w kurnikach;
- b) cenie sprzedaży w punktach uboju lub cenach hurtowych zapisanych na reprezentatywnych rynkach dla całych kurczaków klasy A znanych jako »kurczaki 65 %«, lub dla innej grupy kurczaków, jeżeli jest ona bardziej reprezentatywna.”

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, s. 104.

⁽³⁾ Dz.U. L 81 z 28.3.2003, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 53.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 505/2009**z dnia 15 czerwca 2009 r.****dostosowujące ilości zobowiązań dostawy cukru trzcinowego przewidzianego do przywozu w ramach protokołu AKP oraz umowy z Indiami na okres dostaw 2008/2009 oraz okres dostaw rozpoczynający się dnia 1 lipca 2009 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 153 ust. 4 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 950/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 zgodnie z niektórymi kontyngentami taryfowymi i umowami preferencyjnymi ⁽²⁾ określa szczegółowe zasady ustanawiania zobowiązań dostawy przy zerowej stawce celnej produktów objętych kodem CN 1701, wyrażonych w ekwiwalencie cukru białego, w przypadku przywozów z państw, które są sygnatariuszami protokołu AKP i umowy z Indiami.
- (2) Ilości te ustanowiono tymczasowo na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 403/2008 z dnia 6 maja 2008 r. tymczasowo ustanawiającego zobowiązania dostawy cukru trzcinowego, który zostanie przywieziony w ramach protokołu AKP oraz umowy z Indiami, na okres dostaw 2008/2009 ⁽³⁾ oraz na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1088/2008 z dnia 5 listopada 2008 r. tymczasowo ustanawiającego zobowiązania dostawy cukru trzcinowego, który zostanie przywieziony w ramach protokołu AKP oraz umowy z Indiami, na okres dostaw rozpoczynający się dnia 1 lipca 2009 r. ⁽⁴⁾.
- (3) Artykuł 7 ust. 1 i 2 protokołu AKP przewiduje zasady postępowania w przypadku niewywiązania się przez kraj AKP z dostawy uzgodnionej ilości.
- (4) Właściwe organy Barbadosu, Konga, Jamajki, Mauritiusa, Tanzanii oraz Trynidadu i Tobago poinformowały Komisję, że nie będą w stanie w pełni dostarczyć uzgod-

nionych ilości w trakcie dwóch przedmiotowych okresów dostaw.

- (5) Po konsultacji z zainteresowanymi krajami AKP nastąpi ponowny przydział niedostarczonej ilości w celu jej dostarczenia w trakcie okresu dostaw 2008/2009.
- (6) Zobowiązania dostawy na okres dostaw 2008/2009 i okres dostaw rozpoczynający się dnia 1 lipca 2009 r. należy dostosować zgodnie z art. 12 ust. 1, art. 12 ust. 2 lit. c) i art. 12 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 950/2006, a rozporządzenia (WE) nr 403/2008 i (WE) nr 1088/2008 należy uchylić.
- (7) Artykuł 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 950/2006 przewiduje, że ust. 1 tego artykułu nie stosuje się do ilości ponownie przydzielonej zgodnie z art. 7 ust. 1 lub 2 protokołu AKP. Ilość ponownie przydzielona zgodnie z tym rozporządzeniem powinna być zatem przywieziona przed dniem 30 czerwca 2009 r. Jednak ponowny przydział obejmuje także przeniesienie ilości z okresu dostaw rozpoczynającego się dnia 1 lipca 2009 r. Dlatego też elastyczność art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 950/2006 powinna mieć również zastosowanie do ilości ponownie przydzielonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (8) Zgodnie z art. 153 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji są wydawane jedynie rafineriom przemysłowym, pod warunkiem że ilości, których dotyczy pozwolenie, nie przekraczają ilości, które można przywieźć w ramach tradycyjnego zapotrzebowania, o którym mowa w art. 153 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Jednakże zgodnie z art. 155 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 Komisja może przyjąć środki stanowiące odstępstwo od art. 153 ust. 3 wymienionego rozporządzenia w celu zapewnienia, że cukier pochodzący z AKP/Indii jest przywożony do Wspólnoty na warunkach określonych w protokole AKP i w umowie z Indiami. W odniesieniu do okresu dostaw rozpoczynającego się dnia 1 lipca 2009 r. oraz biorąc pod uwagę obniżkę cen surowego cukru trzcinowego dnia 1 października 2009 r., warunki te mogą zostać spełnione jedynie wówczas, gdy wszyscy handlowcy będą mieć dostęp do pozwoleń na przywóz cukru do rafinacji. Należy zatem ustanowić odstępstwo od art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 950/2006, który ogranicza składanie wniosków o cukier do rafinacji do rafinerii przemysłowych.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 120 z 7.5.2008, s. 6.⁽⁴⁾ Dz.U. L 297 z 6.11.2008, s. 12.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zobowiązania dostawy przy przywozie z krajów będących sygnatariuszami protokołu AKP i umowy z Indiami w odniesieniu do produktów objętych kodem CN 1701, wyrażonych w ekwiwalencie cukru białego, na okres dostaw 2008/2009 i okres dostaw rozpoczynający się dnia 1 lipca 2009 r., dostosowuje się dla każdego odnośnego kraju wywozu, jak określono w załączniku.

Artykuł 2

W drodze odstępstwa od art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 950/2006, art. 14 ust. 1 tego rozporządzenia ma zastosowanie do ilości ponownie przydzielonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i przywożonej po dniu 30 czerwca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

Artykuł 3

W odniesieniu do zobowiązań dostawy dla okresu dostaw rozpoczynającego się dnia 1 lipca 2009 r. oraz w drodze odstępstwa od art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 950/2006, wszyscy wnioskodawcy spełniający warunki art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ⁽¹⁾ mogą składać wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji w państwie członkowskim, w którym są zarejestrowani do celów podatku VAT.

Artykuł 4

Uchyla się rozporządzenia (WE) nr 403/2008 i (WE) nr 1088/2008.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

ZAŁĄCZNIK

Zobowiązania dostawy przy przywozie cukru preferencyjnego wyrażonego w tonach ekwiwalentu cukru białego z krajów będących sygnatariuszami protokołu AKP i umowy z Indiami, na okres dostawy 2008/2009:

Kraje, które podpisały protokół AKP/umowę z Indiami	Zobowiązania dostawy 2008/2009
Barbados	25 491,36
Belize	72 069,06
Kongo	5 213,50
Wybrzeże Kości Słoniowej	10 695,41
Fidżi	169 837,06
Gujana	166 683,92
Indie	10 485,19
Jamajka	101 765,52
Kenia	4 979,51
Madagaskar	10 766,70
Malawi	44 331,43
Mauritius	456 811,21
Mozambik	22 517,62
Uganda	0,00
Saint Kitts i Nevis	0,00
Surinam	0,00
Suazi	171 933,98
Tanzania	0,00
Trynidad i Tobago	12 265,90
Zambia	25 322,72
Zimbabwe	56 685,68
Razem	1 367 855,75

Zobowiązania dostawy przy przywozie cukru preferencyjnego wyrażonego w tonach ekwiwalentu cukru białego z krajów będących sygnatariuszami protokołu AKP i umowy z Indiami, na okres dostawy rozpoczynający się dnia 1 lipca 2009 r.:

Kraje, które podpisały protokół AKP/umowę z Indiami	Zobowiązania dostawy na okres rozpoczynający się dnia 1 lipca 2009 r.
Barbados	8 024,35
Belize	11 670,03
Kongo	2 546,53
Wybrzeże Kości Słoniowej	2 546,53
Fidżi	41 337,08
Gujana	41 282,85
Indie	2 500,00
Jamajka	30 558,58
Kenia	1 250,00
Madagaskar	2 690,00
Malawi	5 206,10
Mauritius	122 757,63
Mozambik	1 500,00
Uganda	0,00
Saint Kitts i Nevis	0,00
Surinam	0,00
Suazi	29 461,13
Tanzania	1 941,63
Trynidad i Tobago	10 937,75
Zambia	1 803,75
Zimbabwe	7 556,20
Razem	325 570,14

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 506/2009**z dnia 15 czerwca 2009 r.****rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę (Olej rydzowy (GTS))**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 8 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 509/2006 oraz na mocy art. 19 ust. 3 wymienionego rozporządzenia wniosek Polski o rejestrację nazwy „Olej rydzowy” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.

- (2) Ponieważ nie zgłoszono Komisji żadnego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 9 rozporządzenia (WE) nr 509/2006, należy zarejestrować przedmiotową nazwę.

- (3) Nie wystąpiono o ochronę nazwy, o której mowa w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 509/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 244 z 25.9.2008, s. 27.

ZAŁĄCZNIK

Produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu WE:

Klasa 1.5. Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)

Olej rydzowy (GTS)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 507/2009**z dnia 15 czerwca 2009 r.****rejestrujące nazwę w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Abbacchio Romano (ChOG))**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 i na mocy art. 17 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia wniosek Włoch o zarejestrowanie nazwy „Abbacchio Romano” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (2).

(2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

(1) Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

(2) Dz.U. C 269 z 24.10.2008, s. 16.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.1. Mięso świeże (i podroby)

WŁOCHY

Abbacchio Romano (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 508/2009**z dnia 15 czerwca 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 543/2008 wprowadzające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do mięsa drobiowego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 121 lit. e) w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia Komisji (WE) nr 543/2008 ⁽²⁾ krajowe laboratoria referencyjne przesyłają do rady ekspertów przed dniem 1 lipca każdego roku, wyniki kontroli dotyczących monitorowania zawartości wody w mięsie drobiowym przewidzianych w tym rozporządzeniu.
- (2) Do celów harmonizacji zalecane jest, aby wszystkie krajowe laboratoria referencyjne korzystały z tych samych szablonów i tego samego adresu przy przekazywaniu danych do rady ekspertów.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 543/2008.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 543/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w art. 18 ust. 1 drugi akapit otrzymuje brzmienie:

„Przed dniem 1 lipca każdego roku krajowe laboratoria referencyjne przekazują wyniki kontroli, o których mowa w ust. 1, przy użyciu formularza określonego w załączniku XIIa do niniejszego rozporządzenia. Ustalenia są przedstawiane do rozpatrzenia komitetowi zarządzającemu zgodnie z art. 195 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.”;

- b) dodaje się nowy załącznik XIIa, którego tekst znajduje się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 17.6.2008, s. 46.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK XIIIa

Szablony, o których mowa w art. 18 ust. 1

Dane kontrolne dotyczące całych tuszek kurcząt od 1.1.2..... – 31.12.2.....

Nazwa państwa członkowskiego

Próba ID Nr.	Poducenci ID Nr.	Schładzanie Metoda	Załącznik VI (*) ubytek wody (***) %	Załącznik VI (*) limit ubytku wody	Załącznik VII (*) waga [g] (**)	Załącznik VII (*) woda (W _A) [g]	Załącznik VII (*) białko (RP _A) [g]	Załącznik VII (*) limit wody (W _g) [g]	Ponad limit X	Działanie

(*) Załączniki rozporządzenia Komisji (WE) nr 543/2008

(**) waga – średnia waga 7 tuszek [g]

(***) ubytek wody – średni ubytek wody w % u 20 tuszek

Należy przesłać na adres: AGRI-C4-ANIMAL-PRODUCTS@ec.europa.eu

Dane kontrolne dotyczące części tuszek drobiu od 1.1.2..... – 31.12.2.....

Nazwa państwa członkowskiego

Próba ID Nr.	Gatunek (*) Rodzaj cięcia	Poducenci ID Nr.	Schładzanie Metoda (**)	Woda (W _A) %	Białko (RP _A) %	Stosunek woda/białko	Limit z rozporządzenia	Ponad limit X	Działanie

(*) T = indyk, C = kurczak

(**) A = schładzanie owiewowe, AS = schładzanie owiewowo-natryskowe, IM = schładzanie zanurzeniowe

Należy przesłać na adres: AGRI-C4-ANIMAL-PRODUCTS@ec.europa.eu”

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA I KOMISJA

DECYZJA RADY I KOMISJI

z dnia 18 maja 2009 r.

w sprawie stanowiska Wspólnoty dotyczącego decyzji Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia UE – Albania przyjmującej jej regulamin wewnętrzny, w tym regulamin wewnętrzny Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia

(2009/463/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską oraz Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając decyzję Rady i Komisji z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie zawarcia Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 116 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony⁽²⁾ (dalej zwanym „układem”) ustanawia się Radę Stabilizacji i Stowarzyszenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 107 z 28.4.2009, s. 165.

⁽²⁾ Dz.U. L 107 z 28.4.2009, s. 166.

- (2) Art. 117 ust. 2 układu stanowi, że Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

- (3) Art. 120 ust. 1 układu stanowi, że w wykonywaniu swoich obowiązków Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia wspierana jest przez Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia.

- (4) Art. 120 ust. 2 i 3 układu stanowi, że Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia określa w swoim regulaminie wewnętrznym obowiązki Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia oraz że Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia może przekazać Komitetowi Stabilizacji i Stowarzyszenia wszelkie swoje uprawnienia,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Stanowisko, które ma być przyjęte przez Wspólnotę w ramach Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, w odniesieniu do regulaminu wewnętrznego wymienionej Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia oraz przekazania jej uprawnień Komitetowi Stabilizacji i Stowarzyszenia, opiera się na projekcie decyzji Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, dołączonym do niniejszej decyzji. Niewielkie zmiany do tego projektu decyzji mogą zostać przyjęte bez kolejnej decyzji Rady i Komisji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 maja 2009 r.

W imieniu Rady

J. KOHOUT

Przewodniczący

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA NR 1 RADY STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA UE-ALBANIA

z dnia ...

przyjmująca jej regulamin wewnętrzny

RADA STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA,

uwzględniając Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii⁽¹⁾ (zwaną dalej „Albanią”), z drugiej strony, w szczególności jego art. 116 i 117,

a także mając na uwadze, że wyżej wymieniony układ wszedł w życie z dniem 1 kwietnia 2009 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przewodnictwo

Radzie Stabilizacji i Stowarzyszenia przewodniczą na przemian przez kolejne okresy 12 miesięcy przedstawiciel Rady Unii Europejskiej, w imieniu Wspólnot i ich państw członkowskich, oraz przedstawiciel rządu Albanii. Pierwszy okres rozpoczyna się w dniu pierwszego posiedzenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, a kończy w dniu 31 grudnia 2009 r.

Artykuł 2

Posiedzenia

Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia zbiera się na szczeblu ministerialnym raz w roku. Sesje nadzwyczajne Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia mogą odbywać się na wniosek jednej ze Stron, jeżeli Strony tak uzgodnią. Jeżeli Strony nie uzgodnią inaczej, każda sesja Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia odbywa się w zwykłym miejscu wyznaczonym dla posiedzeń Rady Unii Europejskiej w terminie uzgodnionym przez obie Strony. Posiedzenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia są wspólnie zwoływane przez sekretarzy Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia w porozumieniu z przewodniczącym.

Artykuł 3

Przedstawicielstwo

Członkowie Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia mogą być reprezentowani, jeżeli nie mogą uczestniczyć w posiedzeniu. Jeżeli członek Rady chce być reprezentowany, musi zgłosić przewodniczącemu nazwisko swojego przedstawiciela przed posiedzeniem, na którym ma być reprezentowany. Przedstawiciel członka Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia wykonuje wszystkie uprawnienia tego członka.

Artykuł 4

Delegacje

Członkom Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia mogą towarzyszyć urzędnicy. Przed każdym posiedzeniem, przewodniczący jest powiadamiany o planowanym składzie delegacji każdej ze Stron. W posiedzeniach Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia uczestniczy przedstawiciel Europej-

skiego Banku Inwestycyjnego w charakterze obserwatora, w przypadku gdy w porządku dziennym znajdują się sprawy dotyczące Banku. Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia może zaprosić osoby niebędące jej członkami do uczestniczenia w posiedzeniach w celu uzyskania informacji dotyczących określonych tematów.

Artykuł 5

Sekretariat

Urzędnik Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej oraz urzędnik Misji Albanii w Brukseli działają wspólnie w charakterze sekretarzy Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia.

Artykuł 6

Korespondencja

Korespondencja skierowana do Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia jest wysyłana do przewodniczącego Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia na adres Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej.

Obaj sekretarze zapewniają przekazywanie tej korespondencji do przewodniczącego Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia oraz, w stosownych przypadkach, udostępnianie jej innym członkom Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia. Udostępniana korespondencja jest wysyłana do Sekretariatu Generalnego Komisji, stałych przedstawicielstw państw członkowskich oraz Misji Albanii w Brukseli.

Komunikaty od przewodniczącego Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia są wysyłane do adresatów przez obu sekretarzy oraz udostępniane, w stosownych przypadkach, innym członkom Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia na adresy wskazane w ustępie drugim.

Artykuł 7

Jawność

Posiedzenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia są niejawne, chyba że postanowiono inaczej.

Artykuł 8

Porządek obrad

1. Przewodniczący sporządza tymczasowy porządek obrad dla każdego posiedzenia. Jest on przekazywany przez sekretarzy Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia adresatom, o których mowa w art. 6, nie później niż 15 dni przed rozpoczęciem posiedzenia. Tymczasowy porządek obrad zawiera punkty, w odniesieniu do których przewodniczący otrzymał wniosek o ich włączenie do porządku obrad nie później niż 21 dni przed rozpoczęciem posiedzenia, chociaż punktów tych nie wpisuje się do tymczasowego porządku obrad, chyba że towarzysząca dokumentacja została przekazana sekretarzom nie później niż w dniu przesłania porządku obrad. Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia przyjmuje porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Punkty inne niż punkty już zawarte w tymczasowym porządku obrad mogą zostać w nim umieszczone, jeżeli obie Strony tak uzgodnią.

(¹) Dz.U. L 107 z 28.4.2009, s. 166.

2. Przewodniczący może, w porozumieniu z obiema Stronami, skrócić terminy wskazane w ust. 1 w celu uwzględnienia wymogów szczególnego przypadku.

Artykuł 9

Protokoły

Projekt protokołu z każdego posiedzenia jest sporządzany przez obu sekretarzy. Protokół, co do zasady, wskazuje w odniesieniu do każdego punktu porządku dziennego:

- dokumentację przedłożoną Radzie Stabilizacji i Stowarzyszenia,
- oświadczenia, których zaprotokołowania zażądał członek Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia,
- podjęte decyzje i sformułowane zalecenia, uzgodnione oświadczenia oraz przyjęte wnioski.

Projekt protokołu jest przedkładany do zatwierdzenia Radzie Stabilizacji i Stowarzyszenia. Po zatwierdzeniu protokół jest podpisywany przez przewodniczącego i obu sekretarzy. Protokół jest składany w archiwach Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej, który będzie pełnił funkcję depozytariusza dokumentów Stowarzyszenia. Uwierzytelniony odpis jest przekazywany każdemu z adresatów, o których mowa w art. 6.

Artykuł 10

Decyzje i zalecenia

1. Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia podejmuje swoje decyzje i formułuje zalecenia za wspólnym porozumieniem Stron. W okresie między sesjami Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia może podejmować decyzje i formułować zalecenia w drodze pisemnej procedury, jeżeli obie Strony tak uzgodnią.

2. Decyzje i zalecenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, w rozumieniu art. 118 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, noszą odpowiednio nazwę „decyzji” i „zalecenia”, po czym następuje ich numer porządkowy, data ich przyjęcia oraz opis ich przedmiotu. Decyzje i zalecenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia są podpisywane przez przewodniczącego i uwierzytelniane przez obu sekretarzy. Decyzje i zalecenia są przekazywane każdemu z adresatów, o których mowa w art. 6. Każda ze Stron może podjąć decyzję o opublikowaniu decyzji i zaleceń Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia w swoim odpowiednim publikatorze urzędowym.

Artykuł 11

Języki

Językami urzędowymi Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia są języki urzędowe obu Stron. O ile nie postanowiono inaczej, podstawę dla obrad Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia stanowi dokumentacja sporządzona w tych językach.

Artykuł 12

Koszty

Wspólnoty i Albania pokrywają koszty, jakie ponoszą ze względu na swoje uczestnictwo w posiedzeniach Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, w odniesieniu zarówno do pracowników, wydatków na podróże i diety, jak i wydatków na usługi telekomunikacyjne i pocztowe. Wydatki związane z tłumaczeniem ustnym podczas posiedzeń, tłumaczeniem pisemnym oraz powielaniem dokumentów ponoszą Wspólnoty, z wyjątkiem wydatków związanych z tłumaczeniem ustnym lub pisemnym na język albański lub z tego języka, które ponosi Albania. Inne wydatki związane z organizacją posiedzeń ponosi strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.

Artykuł 13

Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia

1. Niniejszym ustanawia się Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia w celu wspierania Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia w wykonywaniu jej obowiązków. Komitet składa się z przedstawicieli Rady Unii Europejskiej i przedstawicieli Komisji Wspólnot Europejskich, z jednej strony, a także przedstawicieli rządu Albanii, z drugiej strony, co do zasady na szczeblu wyższych urzędników służby cywilnej.

2. Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia przygotowuje posiedzenia i obrady Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, w stosownych przypadkach wprowadza w życie decyzje Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia oraz, na ogół, zapewnia ciągłość powiązań stowarzyszeniowych oraz właściwą realizację układu o stabilizacji i stowarzyszeniu. Komitet rozważa wszelkie sprawy powierzone mu przez Radę Stabilizacji i Stowarzyszenia jak również każdą inną sprawę, która może wyniknąć podczas bieżącej realizacji układu o stabilizacji i stowarzyszeniu. Przedkłada wnioski lub wszelkie projekty decyzji i zaleceń do przyjęcia przez Radę Stabilizacji i Stowarzyszenia.

3. W przypadkach, gdy układ o stabilizacji i stowarzyszeniu odnosi się do obowiązku konsultacji lub możliwości konsultacji, taka konsultacja może zostać przeprowadzona w ramach Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia. Konsultacje mogą być kontynuowane w ramach Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, jeżeli obie Strony tak uzgodnią.

4. Regulamin wewnętrzny Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia jest dołączony do niniejszej decyzji.

Sporządzono w ...

W imieniu Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia

...
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Regulamin wewnętrzny Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia*Artykuł 1***Przewodnictwo**

Komitetowi Stabilizacji i Stowarzyszenia przewodniczą na przemian przez kolejne okresy 12 miesięcy przedstawiciel Komisji Wspólnot Europejskich, w imieniu Wspólnot i ich państw członkowskich, oraz przedstawiciel rządu Albanii. Pierwszy okres rozpoczyna się w dniu pierwszego posiedzenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia oraz kończy się w dniu 31 grudnia 2009 r.

*Artykuł 2***Posiedzenia**

Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia zbiera się wtedy, gdy wymagają tego okoliczności, za porozumieniem obu Stron. Każde posiedzenie Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia odbywa się w czasie i miejscu uzgodnionym przez obie Strony. Posiedzenia Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia są zwoływane przez przewodniczącego.

*Artykuł 3***Przedstawicielstwa**

Przed każdym posiedzeniem przewodniczący jest powiadamiany o planowanym składzie delegacji każdej ze Stron.

*Artykuł 4***Sekretariat**

Urzędnik Komisji Wspólnot Europejskich i urzędnik rządu Albanii występują wspólnie w charakterze sekretarzy Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia. Wszystkie przewidziane w niniejszej decyzji komunikaty skierowane do przewodniczącego Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia i pochodzące od niego, są przekazywane sekretarzom Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia oraz sekretarzom i przewodniczącemu Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia.

*Artykuł 5***Jawność**

Posiedzenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia są niejawne, chyba że postanowiono inaczej.

*Artykuł 6***Porządek obrad**

1. Przewodniczący sporządza tymczasowy porządek obrad dla każdego posiedzenia. Jest on przekazywany przez sekretarzy Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia do adresatów, o których mowa w art. 4, nie później niż 15 dni przed rozpoczęciem posiedzenia. Tymczasowy porządek dzienny obrad zawiera punkty, w odniesieniu do których przewodniczący otrzymał wniosek o ich włączenie do porządku obrad nie później niż 21 dni przed rozpoczęciem posiedzenia, chociaż punktów tych nie wpisuje się do tymczasowego porządku obrad, chyba że towarzysząca dokumentacja została przekazana sekretarzom nie później niż w dniu przesłania porządku obrad. Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia może zaprosić ekspertów do uczestniczenia w jego posiedzeniach w celu uzyskania informacji dotyczących określonych tematów. Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia przyjmuje porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Punkty inne niż punkty już zawarte w tymczasowym porządku obrad mogą zostać w nim umieszczone, jeżeli obie Strony tak uzgodnią.

2. Przewodniczący może, w porozumieniu z obiema Stronami, skrócić terminy wskazane w ust. 1 w celu uwzględnienia wymogów szczególnego przypadku.

*Artykuł 7***Protokoły**

Protokół jest sporządzany dla każdego posiedzenia i jest oparty na dokonany przez przewodniczącego podsumowaniu wniosków, do których doszedł Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia. Po zatwierdzeniu przez Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia protokół jest podpisywany przez przewodniczącego i sekretarzy, a następnie włączany do akt przez każdą ze Stron. Odpis protokołu jest przekazywany każdemu z adresatów, o których mowa w art. 4.

*Artykuł 8***Decyzje i zalecenia**

W szczególnych przypadkach, w których Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia jest upoważniony przez Radę Stabilizacji i Stowarzyszenia zgodnie z art. 120 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu do podejmowania decyzji oraz formułowania zaleceń, takie akty noszą, odpowiednio nazwy „decyzji” i „zalecenia”, po czym następuje ich numer porządkowy, data ich przyjęcia oraz opis ich przedmiotu. Decyzje i zalecenia są podejmowane za porozumieniem Stron. Decyzje i zalecenia Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia są podpisywane przez przewodniczącego i uwierzytelniane przez obu sekretarzy oraz przekazywane adresatom, o których mowa w art. 4 tego regulaminu wewnętrznego. Każda ze Stron może podjąć decyzję o opublikowaniu decyzji i zaleceń Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia w swoim odpowiednim publikatorze urzędowym.

*Artykuł 9***Koszty**

Wspólnoty i Albania pokrywają koszty, jakie ponoszą ze względu na swoje uczestnictwo w posiedzeniach Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia, w odniesieniu zarówno do pracowników, wydatków na podróże i diety, jak i wydatków na usługi telekomunikacyjne i pocztowe. Wydatki związane z tłumaczeniem ustnym podczas posiedzeń, tłumaczeniem pisemnym oraz powielaniem dokumentów ponoszą Wspólnoty, z wyjątkiem wydatków związanych z tłumaczeniem ustnym lub pisemnym na język albański lub z tego języka, które ponosi Albania. Inne wydatki związane z organizacją posiedzeń ponosi strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.

*Artykuł 10***Podkomitety i grupy specjalne**

Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia może utworzyć podkomitety lub specjalne grupy działające z upoważnienia Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia, któremu składają sprawozdania po każdym z swoich posiedzeń. Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia może podjąć decyzję o rozwiązaniu któregośkolwiek z istniejących podkomitetów lub grup, określeniu lub zmianie zakresu jego/jej uprawnień lub powołaniu kolejnych podkomitetów lub grup w celu wspierania go w wykonywaniu jego obowiązków. Wymienione podkomitety i grupy nie mają żadnych uprawnień decyzyjnych.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 15 czerwca 2009 r.

uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia fluopyramu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 4437)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/464/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 91/414/EWG przewiduje ustalenie wspólnotowego wykazu substancji czynnych dopuszczonych do wykorzystania w środkach ochrony roślin.
- (2) Dokumentacja dotycząca substancji czynnej fluopyram została przedłożona władzom Niemiec przez Bayer CropScience AG dnia 30 czerwca 2008 r. wraz z wnioskiem o jej włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (3) Władze Niemiec poinformowały Komisję, że po wstępnym badaniu można uznać, że dokumentacja dotycząca tej substancji czynnej spełnia wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku II do dyrektywy 91/414/EWG. Przedłożona dokumentacja spełnia również wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do środka ochrony roślin zawierającego substancję czynną. Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG dokumentacja została następnie przekazana przez wnioskodawcę Komisji i pozostałym państwom członkowskim oraz Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.
- (4) Niniejsza decyzja powinna stanowić formalne potwierdzenie, na poziomie Wspólnoty, że powyższą dokumentację uznano za zasadniczo spełniającą wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku II i, dla przynajmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego substancję czynną, wymogi określone w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG.

(5) Niniejsza decyzja nie narusza prawa Komisji do występowania do wnioskodawcy o przedłożenie uzupełniających danych lub informacji wyjaśniających pewne pozycje zawarte w dokumentacji.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Bez uszczerbku dla art. 6 ust. 4 dyrektywy 91/414/EWG dokumentacja dotycząca substancji czynnej, o której mowa w załączniku do niniejszej decyzji, przedłożona Komisji i państwom członkowskim celem włączenia tej substancji do załącznika I do tej dyrektywy, zasadniczo spełnia wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku II do tej dyrektywy.

Dokumentacja ta spełnia także wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku III do tej dyrektywy w odniesieniu do środka ochrony roślin zawierającego substancję czynną, biorąc pod uwagę proponowane zastosowania.

Artykuł 2

Państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy kontynuują proces szczegółowego badania dokumentacji, o której mowa w art. 1, i w możliwie najkrótszym terminie, a najpóźniej w terminie jednego roku od daty opublikowania niniejszej decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, przekazują Komisji Europejskiej wnioski z tego badania z zaleceniem włączenia bądź niewłączenia substancji czynnej, o której mowa w art. 1, do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG wraz z wszelkimi odnośnymi warunkami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

SUBSTANCJA CZYNNNA OBJĘTA NINIEJSZĄ DECYZJĄ

Nazwa zwyczajowa, numer identyfikacyjny CIPAC	Wnioskodawca	Data złożenia wniosku	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy
Fluopyram Nr CIPAC: 807	Bayer CropScience AG	z dnia 30 czerwca 2008 r.	DE

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 9 czerwca 2009 r.

zmieniająca decyzję EBC/2007/7 w sprawie warunków uczestnictwa w systemie TARGET2-ECB

(EBC/2009/13)

(2009/465/WE)

ZARZĄD EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności art. 105 ust. 2 tiret pierwsze i czwarte,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 11 ust. 6 oraz art. 17, 22 i 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zarząd Europejskiego Banku Centralnego (EBC) przyjął decyzję EBC/2007/7 z dnia 24 lipca 2007 r. w sprawie warunków uczestnictwa w systemie TARGET2-ECB ⁽¹⁾.
- (2) Rada Prezesów EBC przyjęła wytyczne EBC/2009/9 z dnia 7 maja 2009 r. zmieniające wytyczne EBC/2007/2 w sprawie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (TARGET2) ⁽²⁾, których celem jest m.in. udostępnienie systemu TARGET2 publicznym instytucjom kredytowym, które – ze względu na swój specyficzny charakter instytucjonalny w prawie wspólnotowym – podlegają kontroli o standardzie porównywalnym do nadzoru prowadzonego przez właściwe organy krajowe.

- (3) Zmiany wytycznych EBC/2007/2 pociągają za sobą konieczność zmiany definicji terminu „credit institution” zawartej w załączniku do decyzji EBC/2007/7,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicja terminu „credit institution” zawarta w art. 1 załącznika do decyzji EBC/2007/7 otrzymuje następujące brzmienie:

„— »credit institution« means either: (a) a credit institution within the meaning of § 1(1) of the KWG; or (b) another credit institution within the meaning of Article 101(2) of the Treaty that is subject to scrutiny of a standard comparable to supervision by a competent authority.”

Artykuł 2

W wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 9 czerwca 2009 r.

Jean-Claude TRICHET
Prezes EBC

⁽¹⁾ Dz.U. L 237 z 8.9.2007, s. 71.

⁽²⁾ Dz.U. L 123 z 19.5.2009, s. 94.

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2009/466/WPZiB

z dnia 15 czerwca 2009 r.

zmieniające i przedłużające wspólne działanie 2007/405/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa, mającej odniesienie do wymiaru sprawiedliwości w Demokratycznej Republice Konga (EUPOL DR Konga)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 czerwca 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/405/WPZiB ⁽¹⁾ ustanawiające misję policyjną Unii Europejskiej w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa (RSB), mającej odniesienie do wymiaru sprawiedliwości w Demokratycznej Republice Konga (EUPOL DR Konga).
- (2) W dniu 23 czerwca 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/485/WPZiB ⁽²⁾ zmieniające i przedłużające do dnia 30 czerwca 2009 r. wspólne działanie 2007/405/WPZiB.
- (3) W następstwie konsultacji z władzami kongijskimi i innymi zainteresowanymi stronami okazuje się, że konieczne jest przedłużenie misji o kolejny okres; w dniu 10 marca 2009 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa zalecił, by przedłużyć misję o dodatkowe 12 miesięcy.
- (4) Wspólne działanie 2007/405/WPZiB powinno zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

We wspólnym działaniu 2007/405/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z misją w okresie od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. wynosi 5 500 000 EUR.

Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z misją na okres od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 31 października 2009 r. wynosi 6 920 000 EUR.

Rada określa nową finansową kwotę odniesienia w celu pokrycia wydatków związanych z misją na okres od dnia 1 listopada 2009 r. do dnia 30 czerwca 2010 r.”;

- 2) art. 16 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Wygasa ono w dniu 30 czerwca 2010 r.”.

Artykuł 2

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia

Artykuł 3

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 15 czerwca 2009 r.

W imieniu Rady
J. KOHOUT
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 151 z 13.6.2007, s. 46.

⁽²⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 44.

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2009/467/WPZiB

z dnia 15 czerwca 2009 r.

w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie i Pakistanie oraz uchylające wspólne działanie 2009/135/WPZiB

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 24 lipca 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/612/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie mianowania pana Ettore F. SEQUI Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej w Afganistanie na okres od dnia 1 września 2008 r. do dnia 28 lutego 2009 r.
- (2) W dniu 16 lutego 2009 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2009/135/WPZiB ⁽²⁾ przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie do dnia 28 lutego 2010 r.
- (3) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2009/135/WPZiB, mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie należy rozszerzyć, tak by obejmował Pakistan. Należy zatem uchylić wspólne działanie 2009/135/WPZiB.
- (4) Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej w Afganistanie i Pakistanie będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1**Mianowanie**

Niniejszym mianuje się Ettore F. SEQUI Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej w Pakistanie i Afganistanie (zwanym dalej „SPUE”) do dnia 28 lutego 2010 r.

Artykuł 2**Cele polityki**

Mandat SPUE opiera się na założeniach polityki Unii Europejskiej (UE) w Afganistanie i Pakistanie oraz uwzględnia komple-

sowe podejście UE do kwestii współpracy transgranicznej i regionalnej. SPUE w szczególności:

- a) przyczynia się do realizacji wspólnej deklaracji UE i Afganistanu oraz porozumienia „Afghanistan Compact”, a także odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) i innych odpowiednich rezolucji ONZ;
- b) zachęca podmioty regionalne w Afganistanie i krajach sąsiadujących do wnoszenia pozytywnego wkładu w proces pokojowy w Afganistanie, przyczyniając się w ten sposób do konsolidacji państwa afgańskiego;
- c) przyczynia się do realizacji wspólnej deklaracji UE i Pakistanu, jak również odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (rezolucji RB ONZ) i innych odpowiednich rezolucji ONZ;
- d) wspiera kluczową rolę odgrywaną przez ONZ, zwłaszcza przez Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego; oraz
- e) wspiera działania Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP) w regionie.

Artykuł 3**Mandat**

Dla osiągnięcia celów polityki Unii Europejskiej, mandat SPUE obejmuje:

- a) przedstawianie stanowiska UE w sprawie procesu politycznego w Afganistanie, opierając się na kluczowych zasadach uzgodnionych między Afganistanem a społecznością międzynarodową, zwłaszcza wspólnej deklaracji UE i Afganistanu oraz porozumieniu „Afghanistan Compact”;
- b) przedstawianie poglądów UE na proces polityczny w Pakistanie, opierając się na kluczowych zasadach będących wynikiem regularnych kontaktów między Pakistanem a społecznością międzynarodową, zwłaszcza w ramach grupy przyjaciół demokratycznego Pakistanu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 197 z 25.7.2008, s. 60.

⁽²⁾ Dz.U. L 46 z 17.2.2009, s. 61.

- c) nawiązywanie i utrzymywanie ścisłego kontaktu z afgańskimi i pakistańskimi instytucjami przedstawicielskimi, w szczególności z rządem i parlamentem oraz ich wspieranie. Należy również utrzymywać kontakty z innymi osobistościami politycznymi Afganistanu i Pakistanu oraz innymi ważnymi podmiotami w tych krajach i poza ich granicami;
- d) utrzymywanie ścisłego kontaktu z odnośnymi organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi, zwłaszcza z przedstawicielami ONZ na miejscu;
- e) pozostawanie w ścisłym kontakcie z krajami sąsiadującymi i innymi krajami zainteresowanymi z tego regionu, aby uwzględnić w polityce UE ich poglądy na sytuację w Afganistanie i Pakistanie oraz rozwój współpracy między tymi krajami a Afganistanem i Pakistanem;
- f) doradztwo w zakresie postępów osiągniętych w realizacji celów wspólnej deklaracji UE i Afganistanu oraz porozumienia „Afghanistan Compact”, a także wspólnej deklaracji UE i Pakistanu, zwłaszcza w takich dziedzinach, jak:
- dobre zarządzanie sprawami publicznymi i tworzenie instytucji służących zapewnieniu praworządności,
  - reformy w dziedzinie bezpieczeństwa, w tym tworzenie instytucji sądowniczych oraz policji i armii krajowej,
  - poszanowanie praw człowieka w odniesieniu do całej ludności afgańskiej i pakistańskiej, niezależnie od płci, pochodzenia etnicznego lub religii,
  - poszanowanie zasad demokracji, państwa prawa, praw osób należących do mniejszości, praw kobiet i dzieci oraz zasad prawa międzynarodowego,
  - wspieranie uczestnictwa kobiet w administracji publicznej i w społeczeństwie obywatelskim,
  - poszanowanie zobowiązań międzynarodowych Afganistanu i Pakistanu, w tym do współpracy w ramach międzynarodowych starań na rzecz zwalczania terroryzmu, handlu narkotykami, handlu ludźmi oraz rozprzestrzeniania broni i broni masowego rażenia oraz powiązanych z nią materiałów; oraz
  - ułatwianie dostarczania pomocy humanitarnej oraz uporządkowanego powrotu uchodźców i wysiedleńców;
- g) w porozumieniu z przedstawicielami państw członkowskich i Komisji, pomoc w zapewnieniu, aby podejście polityczne UE było odzwierciedlone w jej działaniach na rzecz rozwoju Afganistanu i Pakistanu;
- h) aktywne uczestnictwo wspólnie z Komisją we wspólnej radzie koordynującej i monitorującej utworzonej w ramach porozumienia „Afghanistan Compact” oraz w grupie przyjaciół demokratycznego Pakistanu; oraz
- i) doradztwo w sprawie uczestnictwa UE w międzynarodowych konferencjach dotyczących Afganistanu i Pakistanu oraz zajmowanych tam przez nią stanowisk.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE odpowiada za wykonywanie mandatu, działając pod zwierzchnictwem i kierownictwem operacyjnym SG/WP.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym z Radą. KPiB ukierunkowuje działania SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia wejścia w życie niniejszego wspólnego działania do dnia 28 lutego 2010 r. wynosi 2 830 000 EUR. Kwota ta pokrywa także wydatki związane z wykonywaniem mandatu Specjalnego Przedstawiciela UE w Afganistanie na mocy wspólnego stanowiska 2009/135/WPZiB w okresie od dnia 1 marca 2009 r. do dnia wejścia w życie niniejszego wspólnego działania.
2. Wydatki pokrywane w ramach kwoty określonej w ust. 1 kwalifikują się do finansowania od dnia 1 marca 2009 r. Wydatkami zarządza się zgodnie z zasadami i procedurami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszelkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych, SPUE odpowiada za powołanie własnego zespołu w porozumieniu z Prezydencją, przy wsparciu ze strony SG/WP oraz przy pełnym współudziale Komisji. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE powiadamia SG/WP, Prezydencję i Komisję o ostatecznym składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie i instytucje UE mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie personelu oddelegowanego do SPUE przez państwo członkowskie lub instytucję UE jest wypłacane odpowiednio przez to państwo członkowskie lub instytucję UE. Eksperti oddelegowani do Sekretariatu Generalnego Rady przez państwa członkowskie również mogą być zatrudnieni przy SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego UE.

3. Cały oddelegowany personel podlega zwierzchnictwu administracyjnemu wysyłającego państwa członkowskiego lub wysyłającej instytucji UE oraz działa w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do realizacji i sprawnego działania misji SPUE oraz członków jego personelu uzgadnia się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Prezydencja, Komisja lub państwa członkowskie zapewniają, odpowiednio, wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką UE dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium UE w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie uzasadnione środki możliwe do realizacji, zgodne ze swoim mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa wszystkim członkom personelu bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa misji, dostosowane do jej potrzeb, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również zarządzanie zdarzeniami związanymi z naruszeniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium UE ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka stosownie do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu rozmieszczeni poza terytorium UE, w tym kontraktowy personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po nim odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, w oparciu o wskaźniki ryzyka określone przez Sekretariat Generalny Rady dla obszaru prowadzenia misji;
- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarcza SG/WP, Radzie i Komisji pisemne sprawozdania o wdrażaniu tych zaleceń i o innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań z wykonania mandatu.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

SPUE regularnie przedkłada SG/WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE przedkłada również sprawozdania grupom roboczym. Regularne sprawozdania pisemne są rozprowadzane w sieci COREU. Na zalecenie SG/WP lub KPiB, SPUE może przekazywać sprawozdania Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

*Artykuł 12***Koordinacja**

1. SPUE promuje ogólną koordynację polityczną UE. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów UE w terenie, aby osiągnąć cele polityczne UE. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Prezydencji i Komisji, jak również z działaniami SPUE w Azji Środkowej. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Komisji.

2. W terenie, ścisłe kontakty utrzymywane są z Prezydencją, Komisją i szefami misji państw członkowskich. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu jego mandatu. SPUE udziela szefowi misji policyjnej UE w Afganistanie (EUPOL AFGHANISTAN) wskazówek na temat lokalnej sytuacji politycznej. W miarę potrzeb SPUE i dowódca operacji cywilnej konsultują się wzajemnie. SPUE współpracuje również w terenie z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi.

*Artykuł 13***Przegląd**

Wdrożenie niniejszego wspólnego działania i jego spójność z innymi działaniami UE w regionie są przedmiotem regularnego przeglądu. SPUE przedstawia SG/WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępów przed końcem czerwca 2009 roku, a także kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu do

połowy listopada 2009 roku. Na podstawie tych sprawozdań mandat oceniany jest przez odpowiednie grupy robocze oraz przez KPiB. Kierując się ogólnymi priorytetami dotyczącymi przemieszczania, SG/WP przedstawia KPiB zalecenia dotyczące decyzji Rady w sprawie przedłużenia, zmiany lub zakończenia mandatu.

*Artykuł 14***Uchylenie**

Niniejszym uchyla się wspólne działanie 2009/135/WPZiB.

*Artykuł 15***Wejście w życie**

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

*Artykuł 16***Publikacja**

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 15 czerwca 2009 r.

W imieniu Rady

J. KOHOUT

Przewodniczący

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2009/468/WPZiB

z dnia 15 czerwca 2009 r.

aktualizujące wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu i uchylające wspólne stanowisko 2009/67/WPZiB

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15 i 34,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 27 grudnia 2001 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 26 stycznia 2009 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2009/67/WPZiB aktualizujące wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB ⁽²⁾.
- (3) Zgodnie ze wspólnym stanowiskiem 2001/931/WPZiB Rada dokonała pełnego przeglądu wykazu osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie wspólne stanowisko 2009/67/WPZiB.
- (4) Rada zdecydowała, że nie ma już podstaw, aby niektóre osoby nadal figurowały w wykazie osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB.
- (5) Rada stwierdziła, że pozostałe osoby, grupy i podmioty wymienione w załączniku do wspólnego stanowiska 2009/67/WPZiB uczestniczyły w aktach terrorystycznych w rozumieniu art. 1 ust. 2 i 3 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB, że decyzja w stosunku do nich została podjęta przez właściwą władzę w rozumieniu art. 1 ust. 4 tego wspólnego stanowiska oraz że nadal powinny one podlegać szczególnym środkom ograniczającym przewidzianym w tym wspólnym stanowisku.

- (6) Należy odpowiednio zaktualizować wykaz osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

Wykaz osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB, znajduje się w załączniku do niniejszego wspólnego stanowiska.

Artykuł 2

Niniejszym uchyla się wspólne stanowisko 2009/67/WPZiB.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 4 Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 15 czerwca 2009 r.

W imieniu Rady

J. KOHOUT

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 93.⁽²⁾ Dz.U. L 23 z 27.1.2009, s. 37.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób, grup i podmiotów, o którym mowa w art. 1

1. OSOBY

1. ABOU, Rabah Naami (alias: Naami Hamza; Mihoubi Faycal; Fellaah Ahmed; Dafri Rèmei Lahdi), ur. 1.2.1966 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
2. ABOUD, Maisi (alias szwajcarski Abderrahmane), ur. 17.10.1964 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
3. * ALBERDI URANGA, Itziar, ur. 7.10.1963 r. w Durango w prowincji Vizcaya (Hiszpania), nr dowodu osobistego 78.865.693 – działacz ETA
4. * ALBISU IRIARTE, Miguel, ur. 7.6.1961 r. w San Sebastián w prowincji Guipúzcoa (Hiszpania), nr dowodu osobistego 15.954.596 – działacz ETA, członek organizacji Gestoras Pro amnistia
5. * ALEGRÍA LOINAZ, Xavier, ur. 26.11.1958 r. w San Sebastián w prowincji Guipúzcoa (Hiszpania), nr dowodu osobistego 15.239.620 – działacz ETA, członek organizacji KAS/Ekin
6. AL MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (alias: ABU OMRAN; AL MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), ur. 26.6.1967 r. w Katif Bab al-Szamal (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej
7. AL NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, ur. w Al-lhsa (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej
8. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, ur. 16.10.1966 r. w Tarut (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej
9. * APAOLAZA SANCHO, Iván, ur. 10.11.1971 r. w Beasain w prowincji Guipúzcoa (Hiszpania), nr dowodu osobistego 44.129.178 – działacz ETA, członek odłamu K. Madrid
10. ARIOUA, Kamel (alias Lamine Kamel), ur. 18.8.1969 r. w Konstantynie (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
11. ASLI, Mohamed (alias Dahmane Mohamed), ur. 13.5.1975 w miejscowości Ajn Taja (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
12. ASLI, Rabah, ur. 13.5.1975 r. w miejscowości Ajn Taja (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
13. *ASPIAZU RUBINA, Miguel de Garikoitz, ur. 6.7.1973 w Bilbao w prowincji Vizcaya (Hiszpania), nr dowodu osobistego 14.257.455 – działacz ETA
14. * ARZALLUS TAPIA, Eusebio, ur. 8.11.1957 r. w Regil w prowincji Guipúzcoa (Hiszpania), nr dowodu osobistego 15.927.207 – działacz ETA
15. ATWA, Ali (alias: BOUSLIM, Ammar Mansour; SALIM, Hassan Rostom), ur. w roku 1960 w Libanie, obywatel Libanu
16. *BELOQUI RESA, María Elena, ur. 12.6.1961 r. w Arcie w prowincji Álava (Hiszpania), nr dowodu osobistego 14.956.327 – działacz ETA, członek Xaki
17. BOUYERI, Mohammed (alias: Abu ZUBAIR; SOBIAR; Abu ZOUBAIR), ur. 8.3.1978 r. w Amsterdamie (Holandia) – członek grupy Hofstadgroep
18. *CAMPOS ALONSO, Miriam, ur. 2.9.1971 w Bilbao w prowincji Vizcaya (Hiszpania), nr dowodu osobistego 30.652.316 – działacz ETA, członek Xaki
19. *CORTA CARRION, Mikel, ur. 15.5.1959 w Villafranca de Ordicia w prowincji Guipúzcoa (Hiszpania), nr dowodu osobistego 08.902.967 – działacz ETA, członek Xaki

20. DARIB, Nouredine (alias: Carreto; Zitoun Mourad) ur. 1.2.1972 r. w Algierii – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
21. DJABALI, Abderrahmane (alias Touil), ur. 1.6.1970 r. w Algierii – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
22. * ECHEBERRIA SIMARRO, Leire, ur. 20.12.1977 r. w Basauri w prowincji Vizcaya (Hiszpania), nr dowodu osobistego 45.625.646 – działaczka ETA
23. * ECHEGARAY ACHIRICA, Alfonso, ur. 10.1.1958 r. w miejscowości Plencia w prowincji Vizcaya (Hiszpania), nr dowodu osobistego 16.027.051 – działacz ETA
24. *EGUIBAR MICHELENA, Mikel, ur. 14.11.1963 r. San Sebastián w prowincji Guipúzcoa (Hiszpania), nr dowodu osobistego 44.151.825 – działacz ETA, członek Xaki
25. EL FATMI, Nouredine (alias: Nouriddin EL FATMI; Nouriddine EL FATMI; Nouredine EL FATMI; Abu AL KA'E KA'E; Abu QAE QAE; FOUAD; FZAD; Nabil EL FATMI; Ben MOHAMMED; Ben Mohand BEN LARBI; Ben Driss Muhand IBN LARBI; Abu TAHAR; EGGIE), ur. 15.8.1982 r. w Midarze (Maroko), paszport (marokański) nr N829139 – członek grupy Hofstadgroep
26. EL HOORIE, Ali Saed Bin Ali (alias: AL HOURI, Ali Saed Bin Ali; EL HOURI, Ali Saed Bin Ali), ur. 10.7.1965 r. lub 11.7.1965 r. w miejscowości El Dibabiya (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej
27. FAHAS, Sofiane Yacine, ur. 10.9.1971 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
28. * GOGESCOECHEA ARRONATEGUI, Eneko, ur. 29.4.1967 r. w Guernice w prowincji Vizcaya (Hiszpania), nr dowodu osobistego 44.556.097 – działacz ETA
29. * IPARRAGUIRRE GUENECHEA, Ma Soledad, ur. 25.4.1961 r. w miejscowości Escoriaza w regionie autonomicznym Nawarra (Hiszpania), nr dowodu osobistego 16.255.819 – działacz ETA
30. *IRIONDO YARZA, Aitzol, ur. 8.3.1977 r. w San Sebastián w prowincji Guipúzcoa (Hiszpania), nr dowodu osobistego 72.467.565 – działacz ETA
31. IZZ AL DIN, Hasan (alias: GARBAYA, Ahmed; SA ID; SALWWAN, Samir), ur. w roku 1963 w Libanie, obywatel Libanu
32. *MARTITEGUI LIZASO, Jurdan, ur. 10.5.1980 r. w Durango w prowincji Vizcaya (Hiszpania), nr dowodu osobistego 45.626.584 – działacz ETA
33. MOHAMMED, Chalid Szejk (alias: ALI, Salem; BIN CHALID, Fahd Bin Adballah; HENIN, Aszraf Refaat Nabith; WADUD, Chalid Adbul), ur. 14.4.1965 r. lub 1.3.1964 r. w Pakistanie, nr paszportu 488555
34. MOKTARI, Fateh (alias Ferdi Omar), ur. 26.12.1974 r. w Husajn Daj (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
35. * MORCILLO TORRES, Gracia, ur. 15.3.1967 r. w San Sebastián w prowincji Guipúzcoa (Hiszpania), nr dowodu osobistego 72.439.052 – członek ETA; członek ugrupowań KAS i Ekin
36. * NARVÁEZ GOÑI, Juan Jesús, ur. 23.2.1961 r. w Pampelunie w regionie autonomicznym Nawarra (Hiszpania), nr dowodu osobistego 15.841.101 – działacz ETA
37. NOUARA, Farid, ur. 25.11.1973 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
38. *OLANO OLANO, Juan María, ur. 25.3.1955 r. w Gainzy w prowincji Guipúzcoa (Hiszpania), nr dowodu osobistego 15.919.168 – działacz ETA, członek organizacji Gestoras Pro amnistía/Askatasuna
39. *OLARRA AGUIRIANO, José María, ur. 27.7.1957 w Tolosie w prowincji Guipúzcoa (Hiszpania), nr dowodu osobistego 72.428.996 – działacz ETA, członek Xaki
40. * ORBE SEVILLANO, Zigor, ur. 22.9.1975 r. w Basauri w prowincji Vizcaya (Hiszpania), nr dowodu osobistego 45.622.851 – działacz ETA, członek ugrupowania Jarrai-Haika-Segi

41. * PALACIOS ALDAY, Gorka, ur. 17.10.1974 r. w Baracaldo w prowincji Vizcaya (Hiszpania), nr dowodu osobistego 30.654.356 – działacz ETA, członek odłamu K. Madrid
42. * PEREZ ARAMBURU, Jon Iñaki, ur. 18.9.1964 r. w San Sebastián w prowincji Guipúzcoa (Hiszpania), nr dowodu osobistego 15.976.521 – działacz ETA, członek ugrupowania Jarrai-Haika-Segi
43. * QUINTANA ZORROZUA, Asier, ur. 27.2.1968 r. w Bilbao w prowincji Vizcaya (Hiszpania), nr dowodu osobistego 30.609.430 – działacz ETA, członek odłamu K. Madrid
44. RESSOUS, Hoari (alias Hallasa Farid), ur. 11.9.1968 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
45. *RETA DE FRUTOS, José Ignacio, ur. 3.7.1959 r. w Elorrio w prowincji Vizcaya (Hiszpania), nr dowodu osobistego 72.253.056 – działacz ETA, członek organizacji Gestoras Pro-amnistía/Askatasuna
46. * RUBENACH ROIG, Juan Luis, ur. 18.9.1963 r. w Bilbao w prowincji Vizcaya (Hiszpania), nr dowodu osobistego 18.197.545 – działacz ETA, członek odłamu K. Madrid
47. SEDKAOUI, Noureddine (alias Nounou), ur. 23.6.1963 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
48. SELMANI, Abdelghani (alias Gano), ur. 14.6.1974 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
49. SENOUCI, Sofiane, ur. 15.4.1971 r. w Husajn Daj (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
50. SISON, José Maria (alias: Armando Liwanag; Joma), ur. 8.2.1939 r. w Cabugao (Filipiny) – człowiek stojący na czele Komunistycznej Partii Filipin, w tym jej zbrojnego ramienia: Nowej Armii Ludowej
51. TINGUALI, Mohammed (alias: Mouh di Kouba), ur. 21.4.1964 r. w Al-Bulajdzie (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
52. *TXAPARTEGI NIEVES, Nekane, ur. 8.1.1973 r. w Asteasu w prowincji Guipúzcoa (Hiszpania), nr dowodu osobistego 44.140.578 – działaczka ETA, członkini Xaki
53. * URANGA ARTOLA, Kemen, ur. 25.5.1969 r. w miejscowości Ondarroa w prowincji Vizcaya (Hiszpania), nr dowodu osobistego 30.627.290 – działacz ETA, członek organizacji Herri Batasuna / Euskal Herritarrok / Batasuna
54. *URRUTICOECHEA BENGOCHEA, José Antonio, ur. 24.12.1950 r. w Miravalles w prowincji Vizcaya (Hiszpania), nr dowodu osobistego 14.884.849 – działacz ETA
55. * VALLEJO FRANCO, Iñigo, ur. 21.5.1976 r. w Bilbao w prowincji Vizcaya (Hiszpania), nr dowodu osobistego 29.036.694 – działacz ETA
56. * VILA MICHELENA, Fermín, ur. 12.3.1970 r. w Irún w prowincji Guipúzcoa (Hiszpania), nr dowodu osobistego 15.254.214; działacz ETA, członek ugrupowań KAS i Ekin
57. WALTERS, Jason Theodore James (alias: Abdullah; David), ur. 6.3.1985 r. w Amersfoort (Holandia), nr (holenderskiego) paszportu NE8146378 – członek grupy Hofstadgroep

2. GRUPY I PODMIOTY

1. Organizacja Abu Nidala (znana również pod nazwami: Rewolucyjna Rada Fatah; Rewolucyjne Brygady Arabskie; Czarny Wrzesień; Rewolucyjna Organizacja Muzułmańskich Socjalistów)
2. Brygady Męczenników Al-Aksy
3. Al Aqsa e.V. (Stowarzyszenie Al-Aksa)
4. Al Takfir wal Hijra
5. * Cooperativa Artigiana Fuoco ed Affini – Occasionalmente Spettacolare (Spółdzielnia Rzemieślnicza „Ogień i Podobne – Czasem Spektakularne”)
6. * Nuclei Armati per il Comunismo (Komórki Zbrojne na rzecz Komunistów)

7. Aum Shinrikyō (znana również pod nazwami: AUM; Aum Najwyższa Prawda; Aleph)
8. Babbar Chalsa
9. * Cellula Contro Capitale, Carcere i suoi Carcerieri e le sue Celle – CCCCC (Komórka do Walki z Kapitalizmem, Więzieniem, jego Strażnikami i jego Celami)
10. Komunistyczna Partia Filipin i jej zbrojne ramię: Nowa Armia Ludowa, Filipiny, obie powiązane z SISONEM, José Marią (alias: Armando Liwanagiem; Jomą), stojącym na czele Komunistycznej Armii Filipin i jej zbrojnego ramienia Nowej Armii Ludowej
11. * Continuity Irish Republican Army – CIRA (Irlandzka Armia Republikańska –Kontynuacja)
12. * EPANASTATIKOS AGONAS (Walka Rewolucyjna)
13. * Euskadi Ta Askatasuna / Tierra Vasca y Libertad – ETA [Ojczyzna Baskijska i Wolność; w skład terrorystycznej organizacji ETA wchodzi następujące ugrupowania: KAS, Xaki, Ekin, Jarrai–Haika–Segi, Gestoras pro amnistía, Askatasuna, Batasuna (znana również pod nazwami: Herri Batasuna; Euskal Herritarrok)], Acción Nacionalista Vasca / Euskal Abertzale Ekintza (ANV/EAE), Partido Comunista de las Tierras Vasca / Euskal Herrialdeetako Alderdi Komunista (PCTV/EHAK)
14. Dżama'a al Islamiya (znana również pod nazwą Al Dżama'a al Islamiya) (Grupa Islamska)
15. İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi – İBDA C (Islamski Front Bojowników o Wielki Wschód)
16. * Grupos de Resistencia Antifascista Primero de Octubre – GRAPO (Grupy Antyfaszystowskiego Oporu „Pierwszy Października”)
17. Hamas oraz jego odłamy Hamas İzz al Din al Kassem
18. Hizbul Mudżahedin – HM
19. Hofstadgroep
20. Fundacja Ziemi Świętej na rzecz Pomocy i Rozwoju
21. Międzynarodowa Federacja Młodzieży Sikhijskiej
22. * Solidarietà Internazionale (Solidarność Międzynarodowa)
23. Kahane Chai (znana również pod nazwą Kach)
24. Siły Chalistan Zindabad
25. Partia Pracujących Kurdystanu – PKK (znana również pod nazwami: KADEK; KONGRA GEL)
26. Tygrysy – Wyzwoliciele Tamińskiego Ilamu
27. * Loyalist Volunteer Force – LVF (Lojalistyczne Siły Ochotnicze)
28. Ejército de Liberación Nacional (Narodowa Armia Wyzwolenia)
29. * Orange Volunteers – OV (Ochotnicy Orańscy)
30. Front Wyzwolenia Palestyny
31. Palestyński Islamski Dżihad
32. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny
33. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny – Naczelne Dowództwo

34. * Real IRA (Prawdziwa IRA)
  35. * Brigate Rosse per la Costruzione del Partito Comunista Combattente (Czerwone Brygady do Tworzenia Walczącej Partii Komunistycznej)
  36. * Red Hand Defenders – RHD (Obrońcy Czerwonej Ręki)
  37. Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia – FARC (Rewolucyjne Siły Zbrojne Kolumbii)
  38. * Epanastatiki Pirines (Komórki Rewolucyjne)
  39. * Dekati Evdomi Noemvri (Organizacja Rewolucyjna „17 Listopada”)
  40. Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi – DHKP/C (Partia, Front i Armia Wyzwolenia Ludu Tureckiego) [znana również pod nazwami Devrimci Sol (Lewica Rewolucyjna); Dev Sol]
  41. Sendero Luminoso – SL (Świetlisty Szlak)
  42. Stichting Al Aqsa (Fundacja Al-Aksa) (zwana również pod nazwami: Stichting Al Aqsa Nederland; Al Aqsa Nederland)
  43. Teyrbazen Azadiya Kurdistan – TAK (znana również pod nazwami: Sokoły Wolności Kurdystanu; Jastrzębie Wolności Kurdystanu)
  44. * Brigata XX Luglio (Brygada „Dwudziestego Lipca”)
  45. * Ulster Defence Association/Ulster Freedom Fighters – UDA/UFF (Stowarzyszenie Obrony Ulsteru/Bojownicy o Wolność Ulsteru)
  46. Autodefensas Unidas de Colombia – AUC (Kolumbijskie Zjednoczone Siły Samoobrony / Kolumbijska Zjednoczona Grupa Samoobrony)
  47. * Federazione Anarchica Informale – FAI (Nieformalna Federacja Anarchistyczna)
-

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1276/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie monitorowania na podstawie kontroli bezpośrednich wywozu produktów rolnych otrzymujących refundacje lub inne kwoty

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 339 z dnia 18 grudnia 2008 r.)

Strona 67, załącznik IV, tiret czwarte otrzymuje brzmienie:

„— w języku duńskim: Forordning (EF) nr. 2298/2001”.

Europejski Bank Centralny

2009/465/WE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 9 czerwca 2009 r. zmieniająca decyzję EBC/2007/7 w sprawie warunków uczestnictwa w systemie TARGET2-ECB (EBC/2009/13) 39

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Wspólne działanie Rady 2009/466/WPZiB z dnia 15 czerwca 2009 r. zmieniające i przedłużające wspólne działanie 2007/405/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa, mającej odniesienie do wymiaru sprawiedliwości w Demokratycznej Republice Konga (EUPOL DR Konga) 40
- ★ Wspólne działanie Rady 2009/467/WPZiB z dnia 15 czerwca 2009 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie i Pakistanie oraz uchylające wspólne działanie 2009/135/WPZiB 41
- ★ Wspólne stanowisko Rady 2009/468/WPZiB z dnia 15 czerwca 2009 r. aktualizujące wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu i uchylające wspólne stanowisko 2009/67/WPZiB 45

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1276/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie monitorowania na podstawie kontroli bezpośrednich wywozu produktów rolnych otrzymujących refundacje lub inne kwoty (Dz.U. L 339 z 18.12.2008)..... 51

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
od 33 do 64 stron: 12 EUR
powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>